

Šentjurske

NOV

33
KNJŽ
ŠENT,
Šent,
63230
Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1993

352(497.4 Šentjur)

0093028,6

COBISS o

23. september 1993 številka: 6

cena: 100 SIT

poštnina plačana pri pošti Šentjur

ČESTITAMO OB OBČINSKEM PRAZNIKU!

IZ VSEBINE:

Vse o občinskem prazniku
Bivši župani o Šentjurju

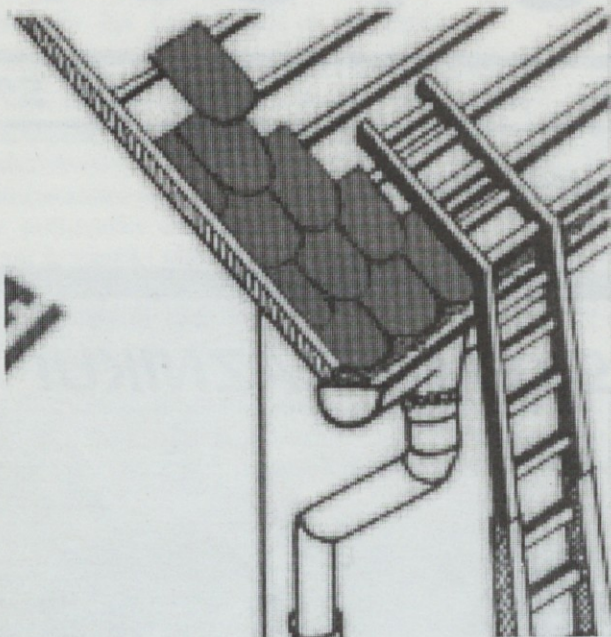
Motel je ostal naš
V Tolu škriplje

Kamno lom v Lokarjah?
"ŽIVINE" na razstavi

Nagradna križanka AMON TRGOVINA

Sponzor številke:

VETERINARSKA POSTAJA ŠENTJUR

SEVŠEK JANEZ

PREDEL 14a,

ŠMARJE PRI JELŠAH

tel.: 063/821-308

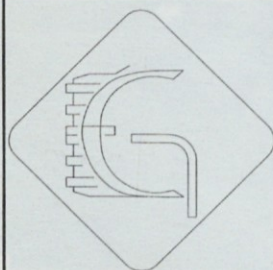
mobitel: 0609/612-073

**SPLOŠNO KLJUČAVNIČARSTVO,
STAVBNO KLEPARSTVO,
KROVSTVO VSEH VRST KRITIN
PREVOZNIŠTVO IN GRADBENE STORITVE**

10 let poslovanja!

**Ob 10-letnici poslovanja dajemo 10% popusta
na vse naše storitve!**

Plačilo možno tudi s čeki.

PROTECT-SERVIS

gaberšek milan

63230 Šentjur,

L. Dobrotiška 27,

tel/fax: (063)741-424

TIP TOP

Ugodna prodaja vseh vrst
novih, nalitih gum, in rabljenih
gum

Prodaja staro za novo -
gume in obroči

Vulkaniziranje - popravilo vseh
vrst gum po licenci TIP-TOP

Montaža - centriranje gum
Avtopralnica Šentjur in Šmarje
Bistro Šmarje

**Montaža gum
je brezplačna!**

NON - STOP 7. - 14. ure

tolo

tovarna lahke obutve

Šentjur pri Celju

Tel.: 063/741-721

Fax.: 063/741-054

*lahkih
nog
naokrog*

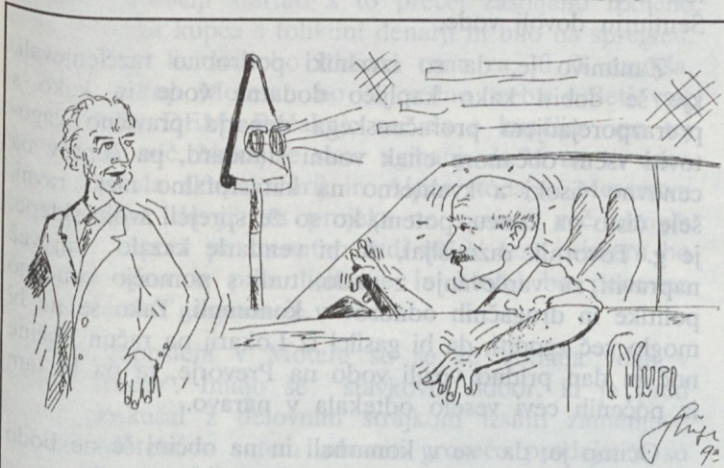
Vabimo vas
k nakupu v
našo indus-
trijsko prodaj-
alno

**Čestitamo ob občin-
skem prazniku!**

Spomenik

V petek, 24.septembra, bo gospod župan Malovrh popeljal čredico svojih zvestih odbornikov pred tržnico, jim povedal nekaj vznesenih besed o naši skupni, novi delovni zmagi (seveda v "demokracičnem žargonu"), verjetno prerezal tradicionalno vrstico in pričelo se bo vsesplošno veselje: tržnica se ne odpira vsak dan in tudi občinski praznik je le enkrat na leto.

Tržnica s svojim znamenitim petelinom na vrhu strehe, ki se je je prijelo ime Mošēja, je arhitekturni zmazek! Toda navadili se je bomo in vsak dan bo bolj naša in morda celo lepša. Že sedaj, ko se njena zunanja podoba šele rojeva, celo sam, čeprav sem bil menda edini, ki ji pri njenem skupščinskem spočetju nisem dal svojega glasu,

"A, ti ne greš na otvoritev tržnice!?"

"Ne, čakam na otvoritev »podvoza«, da bom lahko šel na slavnostno sejo skupščine!"

Šentjurske novice izdaja d.o.o.
Šentjurske novice, Šentjur, Mestni trg
5. Glavni in odgovorni urednik:
Franc Kovač. Lektor: Rado Palir.
Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju
Urada vlade za informiranje št.
23/713-93 sodi časopis Šentjurske
novice med proizvode informativnega
značaja in se plačuje zanje 5%

prometni davek, ki je vračunan v
ceno.

Naslov uredništva: Mestni trg 5,
Šentjur. Poslovni čas je od 7. do 9.
ure, telefon med poslovnim časom
741-286. Izven poslovnega časa pa
741-243.

Žiro račun: Šentjurske novice
50770-603-37277

zapadam v skušnjavo, da se mi ne zdi več tako strašno slaba. In morda bo nekoč, lahko tudi prav kmalu, čisto koristna.

Vseeno pa je spomenik! Pravi pravcati spomenik politično - ekonomski miselnosti preteklih desetletij in njenim šentjurskim reliktom! Ne profitno pričakovanje, rodila jo je oblast! Oblast je zanj našla idejo, izbežala potreben kapital, še največ prav iz šentjurskih žepov, in oblast ji bo zagotovila preživetje! Zato je prav, da ji na dan občinskega praznika, ob njenem prvem koraku v življenje, tudi stoji zvesto ob strani. Njen otrok je in jo potrebuje!

Da bi le čimprej odrasla!

Urednik

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Te vrstice so namenjene tistim, ki ste dobili Šentjurske novice po pošti, pa čeprav jih niste naročili. Ocenili smo, da ste naš potencialen naročnik in vas zdaj poskušamo prepričati, da naročnik res postanete. Vljudno prosimo, da nam naše vsiljivosti ne štejete v zlo; pač nekako moramo priti do naročnikov, če

hočemo preživeti! Če nam časopisa ne boste vrnili, vam bomo poslali tudi naslednje številke in čez kak mesec tudi položnico za plačilo naročnine.

Zahvaljujemo se vam za vaše razumevanje in veselilo nas bo, če bodo Šentjurske novice postale tudi vaš časopis!

S spoštovanjem!
Franc Kovač

**Naslednja številka
Šentjurskih novic
izide v
četrtek, 14. oktobra**

NAROČILNICA

Naročam

ŠENTJURSKE NOVICE.

Primek in ime (tiskane črke):

Naslov, kraj, ulica, poštna
številka

Podpis:

Izvršni svet je razpravljal o suši in vodi

Kljub počitnicam in vročim dopustniškim dnevom, se je 24. avgusta sestal šentjurski izvršni svet in vso svojo pozornost namenil posledicam letošnje suše.

G. Vrtačnik, kmetijski referent, je v svojem uvodnem poročilu ocenil, da so po lanski metodologiji ocenjevanja škode po suši šentjurski kmetovalci doslej izgubili okrog 380 milijonov tolarjev dohodka. Družbenemu kmetijstvu so naračunali 25 milijonov škode, preostanek pa porazdelili med kmete. Kar 175 milijonov škode naj bi šlo na račun močno prizadetih koruznih posevkov.

Izvršniki so določili komisijo, ki bo še naprej vestno spremljala sušno katastrofo, sicer pa so sklenili, da počakajo na vladno (in božjo) pomoč. Močno kritični pa so bili do kmetijske svetovalne službe, ki bi morala prva v boj s sušo, pa ni doslej storila še ničesar.

Še več časa so posvetili oskrbi s pitno vodo, saj so šentjurske pipe vsak dan bolj suhe, Šentjurčani pa vse bolj nezadovoljni. Direktor Javnega komunalnega podjetja, g. Gorjup, je poročal o težavah z vodo na Planini, Kalobju, Prevorju in zagotovil, da nam bodo Celjani in Šmarčani še naprej pošiljali najmanjše dogovorjene količine, sami pa si bomo tudi pomagali s 4,5 litra na sekundo iz vrtine pri Zdolšku. Sredi septembra pa bo enaka količina vode pritekla še iz površinskega zajetja na Kozarici. Kljub temu, tako je rekel g. Gorjup, bodo verjetno prisiljeni občasno izklapljeti iz vodovodnega omrežja področji Dramelj in Ponikve. Predsednik Občinske gasilske zveze g. Zupanc se je pritoževal, da so njihovi prevozi vode preslabo plačani in da bodo z njimi povsem

razbili svojo mehanizacijo, namenjeno predvsem varstvu pred požari. Zahteval je, da jim Izvršni svet zagotovi denar za nabavo novih cistern ter za popravila njihovih preobremenjenih avtomobilov. Cena prevozov za javno porabo naj bi bila ekonomska, in sicer naj bi štartnina znašala 3600 tolarjev, za prevoženi kilometer pa naj bi dobili 150 tolarjev.

Izvršni svet je sklenil, da bo 60% stroškov oskrbe z vodo poravnal občinski proračun, 40 % pa bo bremenilo porabnike. Vsa pridobitna dejavnost in vikendaši bodo morali plačevati prevoze vode po polnih cenah. Štartnina bo znašala 2000 tolarjev, za prevoženi kilometer pa bo treba odšteti 150 tolarjev. Naložil je tudi JKP, naj se loti priprave raziskav naših vodnih virov in tako zagotovi Šentjurju dovolj vode.

Zanimivo je, da so izvršniki podrobno razčlenjevali, kje še dobiti kako kapljico dodatne vode in kako s prerazporejanjem proračunskega denarja pravično zagotoviti vsem občanom enak vodni standard, pa čeprav na cenovno visoki a kvalitetno na katastrofalno nizki ravni, še le čisto na koncu, potem, ko so že sprejeli svoje sklepe, je g. Tovornik razmišljal, da bi vendarle kazalo kaj več napraviti za varčevanje z vodo, tudi s pomočjo cenovne politike in drugačnih odnosov v komunali. Tako se ne bi moglo več zgoditi, da bi gasilci iz Lokarij na račun občine noč in dan pridno vozili vodo na Prevorje, ta pa bi tam iz počenih cevi veselo odtekala v naravo.

Očitno je, da se v komunali in na občini še ne bodo uspeli tako kmalu znebiti "socialističnih" razvad!

Kako smo gospodarili v prvem polletju

Položaj regijskega gospodarstva je v splošnem slabši od slovenskega povprečja. Obseg industrijske proizvodnje je pristal na 91,4 - odstotni ravni glede na lansko primerjalno obdobje, medtem ko je slovenska industrija proizvedla le 6,6 % manj kot lani. Izvoz se je v regiji zmanjšal za 13,4 %. V Šentjurju smo edini povečali izvoz na bivša jugoslovanska tržišča in to kar 2,6 - krat. Kljub temu pa smo po izvozu še vedno čvrsto na zadnjem mestu. Naložb je bilo za 1 % več kot lani, V Šentjurju pa imamo v naložbah le 2 % regijskega deleža.

Število zaposlenih je v regiji padlo za 11,4%, le v

Šmarju in Šentjurju pa je zaposlenost porasla. Kljub temu smo s 17,2 % relativne brezposelnosti krepko na prvem mestu.

V Šentjurju ustvarimo 6,3 % regijskega prihodka. S svojimi prihodki pokrijemo 98,9 % odhodkov.

Povprečna čista plača je znašala v Šentjurju 31 505 tolarjev in je porasla z indeksom 166, pa je še vedno za skoraj 20 % nižja od povprečne plače v regiji.

V preteklem polletju smo v Šentjurju zabeležili le 3,4 % regijskih izgub, kar vseeno znaša 6,7 krat več od naše akumulacije.

Kreditni za demografsko ogrožene so poslovna tajnost?

O letošnji razdelitvi denarja, namenejnega spodbujanju demografsko ogroženih območij, je na avgustovski seji Izvršnega sveta predsednik Grdina poročal tako komplicirano, da tudi tokrat ne bo mogoče izvedeti, koga vse bo obiskal Dedek Mraz oziroma Miklavž. Ve pa se, da bo vseh 30 milijonov, namenjenih komunalni infrastrukturi, šlo za telefonijo, kdo pa je tistih "nekaj obrtnikov in kmetov", ki so za svoje programe dobili kredite po ugodnih obrestnih merah, pa je baje poslovna tajnost.

Ta o poslovnih tajnostih se zdi malo za lase privlečena: če gre za državne denarje, pa čeprav so namenejni le za benificirane obresti, so vsake skrivalnice odveč! Vso predsednikovo opravičevanje in zagotavljanje, da je denar delila državna vlada in ne občinski izvršni svet, je ob dejstvu, da je prioriteta lista vendarle nastala v občini, samo še povečalo dvome v korektnost takega mešetarjenja.

Ali bo res treba začeti verjeti, da se uspešne zadeve lahko rešujejo le pod mizo?

Motel je še "naš"

Prodaja šentjurskega Motela se je zakomplicirala: republiška Agencija za privatizacijo, ki bi morala dati soglasje za prodajo, je menila, da je izlicitirana prvotna cena občutno prenizka, in s poslom ni bilo nič.

Povprašali smo vodjo Motela, gospo Novakovo, kako bo šlo zdaj naprej, pa nas je odpravila z nasvetom, da se za informacije obrnemo na direktorja Horvata. Gospod Horvat je bil bolj slabe volje in redkobeseden; povedal pa nam je, da so že imeli ponovno licitacijo, ki pa ni uspela. Motel je še naprodaj in bo naprodaj do prodaje.

Znano je, da je bil Motel na prvi licitaciji prodan Jelši iz Šmarja za 781 000 DEM, ker pa je Agencija njegovo vrednost ocenila na 2,4 milijone DEM, so morali na drugi licitaciji štartati s to precej zasoljeno izklicno ceno. Pravega kupca s tolikimi denarji ni bilo na spregled. Na naslednji licitaciji bo izklicna cena za 30 % manjša, toda za nakup Motela bo še vedno treba odšteti vsaj 1,7 milijona DEM. Pričakuje se, da s kupčijo po tej ceni ne bo nič. Nekaj je sicer ugibanj, da bi na to ceno lahko štartala skupaj Jurij in Alpos, toda v Mesarstvu Jurij pravijo, da jih ta projekt ne zanima več, drugih resnejših kupcev pa trenutno tudi ni. V tem primeru bo obveljala cena iz prve licitacije in Motel bo ponovno dobil šmarske gospodarje.

Tudi zaposleni v Motelu so se že domala vdali v usodo "črncev". Imajo še staskovni odbor, ki je pred časom poskušal s delovnim štrajkom izsiliti zamenjavo vodstva Motela in s tem odvrniti grozečo prodajo, a so ostali brez zunaje podpore in novih aktivnosti ne načrtujejo več. Nekoliko še upajo na ugoden razplet v zvezi z nelegalnim statutom. Gospod Vodušek, ki je za nekaj dni prevzel vodenje Motela, se je vrnil v Celje, v Šentjurju pa gre naprej po utečenih kolesnicah. Pravijo, da jim preostane le še pobožna želja, da bo novi gospodar z njimi milosten.

Zadnja vest: na licitaciji, ki je bila v petek, 17. septembra, je MOTEL za izklicno ceno 114 milijonov tolarjev kupil šentjurski ALPOS.

Celjska borzna hiša

Splošna banka Celje je preko svoje družbe Filba in skupaj z RC IRRI ustanovila borzno - posredniško hišo. Od 1. septembra dalje nudi podjetjem, obrtnikom in posameznikom celovite storitve s področja posredovanja pri prometu z vrednostnimi papirji, upravljanju s portfeljem vrednostnih papirjev, investicijsko svetovanjem ter "underwriterstvo".

Borza ima svoje poslovne prostore v Prešernovi 18 v Celju, t. j. v pritličju Splošne banke Celje. Poslovni čas za komitente je od ponedeljka do petka od 8. do 14. ure.

Ali v Tolu škriplje?

Ne, niso štrajkali, le za pol ure so prekinili delo, pravijo eni, drugi pa menijo, da je šlo zgolj za redni zbor delavcev.

Zgodilo pa se je to 17. avgusta ob 6. uri zjutraj (direktor je bil na službenem potovanju), ko so si sicer previdne in vodstva boječe delavke dale duška zaradi premajhnih plač. Njihova izhodiščna plača z vsemi dodatki je bila pod 18 tisočaki, to pa je kar za 20 % manj, kot določa kolektivna pogodba. Ker ima Tolo vseskozi kar precej dela in ni bil v izgubi, se jim je to zdelo krivično. Krivo pa naj bi bilo preskopo vodstvo podjetja. Kaj si mislijo o svojem direktorju gospodu Jagru, so napisali na plakat, ki ga je čakal na njegovem parkirnem prostoru. Sporočilo je bilo vse prej kot prijazno. Delavci so poleg višjih plač zahtevali še, da naj se ob reelekciji novi direktor izbere na referendumu, kajti delavskemu svetu, ki ima pristojnost sprejemati direktorja, ne zaupajo več, ker je preveč podrejen gospodu Jagru. Na hitro so odstavili tudi dosedanjšega predsednika sindikata gospoda Hrovatiča, in na čelo boja za svoje delavske pravice postavili bolj odločnega gospoda Marjana Sudarja.

Zbor delavcev se je naslednje jutro nadaljeval v prisotnosti kompletne vodstvene ekipe z direktorjem na čelu. Z očitki na račun sindikata, ki naj bi neopravičeno puntal delaželjne delavce, niso preveč skoparili, tu in tam je padla tudi kaka prikrita grožnja, gospod direktor pa je le obljubil nove izračune in seveda višje plače. Izračuni so bili kmalu napravljeni, delavski svet in zbor sta sprejela predlog, da bo odslej njihova izhodiščna plača okrog 30 % višja in v skladu s kolektivno pogodbo.

Višje plače, zlasti pa še strah pred izgubo zaposlitve, so prinesli v podjetje mir, ki pa je menda le navidezen: notranje napetosti namreč niso pojenjale. Gospodu Jagru, ki je bil malo prej tarča delavskega nezadovoljstva, je delavski svet v začetku septembra, kljub temu, da ni imel vseh v razpisu zahtevanih pogojev in sta se poleg njega prijavila še dva kandidata z ustrežnejšo izobrazbo, gladko podaljšal mandat direktorovanja za 4 leta, cela vodstvena ekipa, ki naj bi po kvalifikacijski strukturi tudi šepala, pa prav tako ostaja čvrsto v svojem sedlu. Še celo očitki nekaterim uslužbencem, da se poleg dela v Tolu ukvarjajo še s podobnimi posli v svojih družinskih firmah, se lahko slišijo le v varni oddaljenosti od tovarne, pa še to le v obliki ugibanja.

Poprosili smo za izjavo gospoda Jagra, ki pa meni, da štrajka ali drugih večjih problemov niso imeli. Pravi tudi, da se je potem, ko so delavcem podrobneje razložili ekonomski položaj Tola, vse umirilo.

Odstopil je predsednik šentjurske SLS

V začetku septembra se je po daljši pavzi sestel izvršni odbor šentjurske Ljudske stranke. Udeležba in razprava menda nista bili preveč spodbudni. Člani vodstva se niso mogli prav sporazumeti glede škode po suši, saj so nekateri menili, da so hribovske kmetije potrebne večje pomoči kot dolinske. Za živinorejsko razstavo so se odločili nameniti 40 000 tolarjev.

Predsednik SLS g. Pevec je hotel takoj odstopiti, vendar pa prisotni njegovega odstopa niso sprejeli. Zahtevali so, da pripravi letni zbor stranke, poroča o svojem delu in o porabljenih sredstvih in šele potem lahko odloži svojo funkcijo. Kdaj bo letni zbor in kdo naj bi bil novi predsednik, še ni znano. Slišali smo, da želijo v stranko pritegniti tudi nekmete, simpatizerje stranke in da je gospod Voga iz Gorice predlagal za novega predsednika bivšega prvaka šentjurske LDS, gospoda Jagra.

Kamnom v Lokarjah?

Kar trije občani so nas poklicali in nas pozvali, naj vendar kaj poizvemo in napišemo o velikem posegu v okolje v Lokarjah, kjer izgleda, kot da se tam, kjer je prej bila čudovita naravna polica, prijetna očesu in zlasti še divjadi, sedaj odpira grda rana v obliki prozaičnega kamnoloma.

Gospa Marija Rataj, občinska sekretarka za varstvo okolja in urejanje prostora, nam je povedala, da gre v Lokarjah le za t.i. stranski odvoz zemlje, ki s kamnolomom nima nič skupnega. Gospod Brglez, prevzemnik in izvajalec del, se je za ta poseg dogovoril z lastnico zemljišča in izvaja vsa dela v skladu s strokovnim geološkim mnenjem in soglasjem občinskih kmetijskih služb. Po njenem mnenju ni pri tej zadevi nič spornega, saj bo zemljišče po končanem odvzemu zemlje, menda gre kar za nekaj tisoč kubičnih metrov nasipnega materiala, ki se seli v šentjursko obvoznico, spet urejeno tako, da bo primerno za kmetovanje. Še več, pravi gospa občinska ministrica, po izravnavi nagiba in nasutju orne zemlje bodo bistveno izboljšani obdelovalni pogoji, kake posebne škode za divjad ali okolje pa tudi ne pričakuje.

Ker ta odgovor ne zveni preveč tenkočutno, z zanimanjem pričakujemo ugovore zelenih privržencev.

Petrolu slabo kaže

Petrol še ni vrgel puške v koruzo: na občinski Izvršni svet je naslovil prošnjo, da se v Šentjurju tudi njemu zagotovi prostor za novo bencinsko črpalko. Toda naši izvršniki so neomajni: ker se na šentjurske ponudbe Petrolovci niso ustrezno in pravočasno odzvali, pravijo, da je njihov vlak nepovratno odpeljal, Šentjur pa se je zaobljubil Istra - Benzu. Petrolu ponujajo le razgovore z Istra - Benzom, ki naj bi se jih morda le usmilil in jim odstopil pol svojega prostora na začetku obvoznice. Zamisel je sicer dopadljiva, a kaj, ko ni praktično izvedljiva.

Živinorejska razstava v Šentjurju

V sredo 8. septembra je bila v Šentjurju živinorejska razstava, ki jo je pripravilo domače govedorejsko društvo. Šentjurski živinorejci so predstavili kakih 40 svojih najboljših krav in telic ter nekaj konj.

Ocenjevalna žirija je bila zadovoljna z rejskim napredkom, saj se je v zadnjem desetletju povečala proizvodnost molznic za 5,7%, pa tudi konstitucijsko so predstavljene živali bistveno bolj prilagojene zastavljenim rejskim ciljem, kot so bile npr. tiste z razstave izpred desetih let.

"Naj krava" Šentjurja - last Jožeta Mastnaka iz Lokarij

Priznanja in nagrade za najboljšje živali so dobili: za telico Ivan Škoberne iz Laz, za mlado kravo Jože Mastnak iz Lokarij ter za starejšo kravo Žnidar Ivan iz Dolge gore.

Kmetijska zadruga je nagradila največje šentjurske živinorejske proizvajalce. To so kmetije Martina Pevca iz Slatine kot največji skupni proizvajalec, Jožeta Mastnaka iz Lokarij, ki je namolzel največ mleka in Stankota Mihelčiča iz Goričice, ki je priredil največ mesa.

Na razstavišču se je zbralo vse, kar v šentjurski živinoreji kaj pomeni, poleg tega pa še mnogo prav uglednih gostov, kot so kmetijski minister, prof. Cizej, šentjurski občinski možje ter živinorejski strokovnjaki iz vse regije.

Ob prazniku občine Šentjur

Živimo v času velikih sprememb, vendar ne bi bilo prav, če bi zavrgli vse stare, prejšnje navade. Ob pomislekih, ali naj sploh še ohranimo občinski praznik, smo se odločili ZA in proglasili 24. september za praznik občine Šentjur, spomin na dan, ko je bil leta 1990, ob svoji 450 letnici, trg Šentjur proglašen za mesto.

Praznik povezujemo z Ipavčevimi kulturnimi dnevi, prireditve se bodo vrstile od septembra do začetka oktobra.

In ker praznik sledi delovnim dnevom, je prav, da ob prazniku naredi občinsko vodstvo pregled opravljenega dela, svojih nalog, hotenj in prizadevanj ter stopi pred občane z bilanco svojih uspehov in neuspehov.

Priznanja občine Šentjur prejmejo:

Vsem občanom želimo lepo praznovanje!

*V imenu predsedstva skupščine:
podpredsednica Breda Svetina, dipl. oec.*

Plaketo občine Šentjur prejme:

Jože Štiglic, dr. veterinarske medicine, iz podjetja Mesarstvo Jurij.

Člani komisije za priznanja občine Šentjur so si bili enotni: letošnjo plaketo si je zaslužil Jože Štiglic. Predlog je prišel iz podjetja Mesarstvo Jurij. Utemeljitev: prizadevnost, zasluge, angažiranost in uspešnost. Komisija je dodala: nikoli ne

sili v ospredje in kaj lahko bi ga zgrešili, čeprav ima kaj pokazati.

Veterinar

Jože Štiglic je prišel v Šentjur leta 1971 kot mlad veterinar s trnim namenom, da tukaj ne bo ostal. Zadovoljen nad delovnimi pogoji in zavoljo rešenega stanovanjskega problema je ostal. 11 let je hodil od hiše do hiše, se vozil po luknjastem makadamu, se pogovarjal z ljudmi in poslušal njihove težave.

O b č i n s k i inšpektor

Sprejel je povabilo, da prevzame delo občinskega veterinarskega inšpektorja. V izvršnem svetu so mu dodelili področje elementarja.

Postal je delegat celjske regije v republiškem odboru za sredstva solidarnosti. "Leta 1983 smo prvič uveljavljali škodo po suši in mnogi v republiki so se ob tem predlogu nasmihihali. Toda uspeli smo in pripeljali v občino prvi denar za škodo po suši."

Gospodarstvenik

Kadrovske težave naših podjetij so spodbudile občinsko vodstvo, da so sredi 80. iskali ustrezne ljudi za vodilna delovna mesta. V klavnico sem prišel po politični liniji. Vedel sem, da prihajam v podjetje, ki ima velike težave. Direktor Tržan pa je do mojega prihoda že izbojeval prvo bitko. Prepričal je nasprotnike o potrebnosti obstoja in nadaljnega razvoja klavnice.

Tako je Jože Štiglic pristal v ambiciozni ekipi gospodarstvenikov, ki so bili trdno odločeni, da iz skoraj odpisanega Kombinatovega TOZDa nekaj naredijo. Posodobili so tehnologijo in klavnico ekološko sanirali. Proizvodnja se je povečala, zaposlenost tudi. "Naši delavci imajo zago-

tovljeno socialno varnost in vzdušje v podjetju je ustvarjalno. Ljudje se ne bojijo za svoja delovna mesta, čeprav načrtujemo zaposlitev novih strokovnjakov. Najpomembnejši razvojni cilj Mesarstva Jurij je izpolnitev veterinarsko-sanitarnih pogojev EGS. Za pridobitev ustreznega certifikata, ki bi jim omogočil večji prodor na tuja tržišča, pa je potrebna nova klavna linija. "Projekti so narejeni, investicija je ocenjena na 3 milijone DEM."

Direktor Jurmesa

Poleg že uveljavljene blagovne znamke Jurij se na trgu pojavlja tudi novo

ime: Jurmes d.o.o." Jurmes je bil ustanovljen zato, da klavnica ne bi zaostajala v razvoju in da bi s privatnim kapitalom uspeli obdržati planirani investicijski cikel. Zdaj smo tudi neodvisni od zunanjetrgovinskih posrednikov. Vedno smo v kontaktih s tujimi partnerji in imamo tekoče informacije o spremembah na trgu."

Politik

Jože Štiglic je prišel v občinsko skupščino kot kandidat prenoviteljev in velja za zagovornika zmernih in pragmatičnih rešitev. "Nisem obremenjen s preteklostjo. Revanšizem in preštevanje je zgubljanje en-

ergije brez cilja. Tudi v Šentjurju je bilo tako. Posameznik pomeni malo. Samo s skupnimi močmi, z idejami in z veliko mero medsebojnega razumevanja bomo nekaj dosegli. Nimam ravno zaupanja v ljudi, vendar podpiram tiste, s katerimi se odločim sodelovati. Če me razočarajo, pa...."

Nogometaš

"Vedno sem bil športnik, posebej rad sem igral nogomet. Lani smo se zbrali ljubitelji tega športa in dobili podporo tam, kjer smo jo tudi pričakovali: v izvršnem svetu, v Športni zvezi, pri podjetjih in obrt-

nikih. Takoj sem vedel, da bomo uspeli. Vedno pravim, da morajo v Šentjurju igrati Šentjurčani. Pri tolikšnem številu mladih igralcev to ne bo problem."

Dobitnik plakete

"Iskreno povedano, da sem presenečen. Nikoli nisem razmišljal, da je moje delo vredno nekega priznanja. Poskušam pač obdržati poštenost in odgovornost do ljudi in institucij. Vsaka nagrada in priznanje, ki ga prejmeš, pa je motivacija za bodoče delo."

Anita Koleča

Priznanja občine Šentjur prejmejo:

Ivan Cmok, dolgoletni zasebni obrtnik - mizar iz Šentjurja za njegov prispevek pri razvoju obrti in za svoje dolgoletno delo v stanovski organizaciji in v krajevni skupnosti.

Gospod Ivan Cmok opravlja svojo obrtno mizarstvo dejavnost od leta 1965 dalje. V svoji delavnici je dajal delo enamu ali dvema sodelavcema in je za delo usposobil

sedem vajencev. Vedno je delal vestno in je rad prenašal svoje izkušnje na mlajše rodove.

Gospod Cmok ni samo dober obrtnik, ampak je zaslužen tudi v svoji stanovski organizaciji. Že drugi mandat je član Izvršnega odbora in skupščine obrtne zbornice, dela pa tudi v komisiji za razreševanje sporov med delodajalci in zaposlenimi.

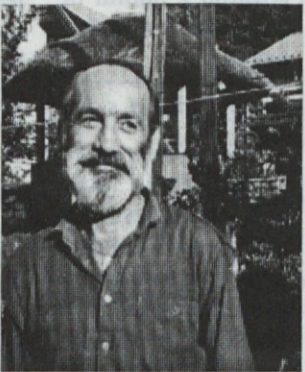
Svoj čas je bil gospod Cmok tudi delegat krajevne skupnosti v občinski skupščini ter predsednik gradbenega odbora za urejanje svoje stanovanjske

Poldka Senica, učiteljica razred-

nega pouka iz OŠ Planina za dolgoletno in prizadevno učno - vzgojno delo, ki ga uspešno povezuje z življenjem v krajevni skupnosti.

Drago Jančič, kmetijski inženir iz Šentjurja, je s svojim strokovnim delom na Srednji vrtnarski, kmetijski in gospodinjski šoli v Celju, ponesel sloves šole in Šentjurja v širši slovenski prostor ter s številnimi razstavami in predavanji vplival na lepši izgled in urejenost naših krajev.

Gospod Drago Jančič je

Gospa Poldka Senica že preko 25 let zelo uspešno opravlja delo razredne učiteljice in dosega visoke učno - vzgojne rezultate. Sodeluje tudi v republiškem projektu prenove 4. in 5. razreda.

V preteklem letu je organizirala trimesečni šolski projekt Mati - kruh, ki je zajel učitelje, učence in zunanje sodelavce. Projekt je zastopal šolo na celjskem sejmu Vse za otroka.

Kot učiteljica dobro povezuje šolo s krajem s svojim prizadevnim delom v društvih ter tako prispeva k afirmaciji šole in Planine.

dolgoletni profesor na Srednji vrtnarski, kmetijski in gospodinjski šoli v Celju. Znan je predvsem po razstavah cvetja, zelenja in izdelkov na šoli, v Savinjskem gaju in v Volčjem potoku. Tudi na mnogih republiških razstavah je bil uspešen režiser izdelkov in cvetja svoje šole.

Doma, v občini, nas je mnogokrat razveselil z izrednim aranžiranjem prostorov ob občinskih praznikih, koncertih in razstavah. Je dolgoletni član Turističnega oglepševalnega društva Šentjur in njegovo delo je vtakano v marsikatero urejeno gredico ali vrt. S svojimi skrbno pripravljenimi predavanji pa je vedno navduševal sokrajane.

Gospod Jančič je vrsto let delal v folklorni skupini in jo je nekaj časa tudi vodil. Aktiven je v gasilskem in prosvetnem društvu.

Pisne pohvale s knjižnimi nagradami prejmejo:

Boris Robič iz OŠ Dobje
 Mojca Močnik iz OŠ Dramlje
 Petra Koprivnik iz OŠ Planina
 Jasna Vrečko iz OŠ Blaža Kocena s Ponikve
 Branka Laskovšek iz OŠ Slivnica
 Primož Pungartnik iz OŠ Franja Malgaja iz Šentjurja
 Milena Raitmaier, dijakinja SVKGŠ, smer kmetovalka
 Lidija Bolha, dijakinja SVKGŠ, smer kmetijski tehnik

**ELBA TRGOVINA
STORITVE**

**SVOJIM
STRANKAM
IN
OBČANOM
ŠENTJURJA
ČESTITAMO
ZA
OBČINSKI
PRAZNIK**

**ELBA TRGOVINA
STORITVE**

Program prireditev:

Petek, 25. september

Ob 15 uri: svečana seja občinske skupščine

ob 16 uri: otvoritev tržnice. Sodelujejo: godba na pihala, mažoretke iz Laškega, dva pevski zbora in ansambel Vinka Cverleta.

Ipavčevi Kulturni dnevi

Torek, 28. septembra ob 17. uri: otvoritev razstave likovnih del učencev osnovnih šol v razstavnem salonu v Alposu.

Četrtek, 30. septembra ob 20. uri: koncert New swing kvarteta v farni cerkvi v Šentjurju.

Petek, 1. oktobra ob 18. uri: koncert učencev Glasbene šole v dvorani Glasbene šole.

Četrtek, 7. oktobra ob 18. uri: otvoritev razstave Jožija Ipavca v Knjižnici Šentjur

Petek, 8. oktobra ob 18. uri: predavanje dr. Slavka Ciglenška "Začetki krščanstva na slovenskem" v skupščinski dvorani.

Druge prireditve

Sobota, 18. septembra:

- ob 10. uri v Športnem parku: kolesarski dan
- ob 15. uri: ribiški piknik na Tratni

Sobota, 25. septembra:

- ob 8. uri: streljanje na glinaste golobe na Tičnici
- ob 9. uri: šahovski turnir v Lipi
- ob 9. uri: turnir v malem nogometu v Gorici pri Slivnici
- ob 15. uri: gasilsko tekmovanje v Šentjurju
- ob 20. uri: gasilska veselica v Kulturnem domu

Petek, 1. oktobra:

- ob 15. uri: nogometni turnir šentjurskih strank v Športnem parku v Šentjurju

Sobota, 2. oktobra:

- ob 20. uri: žur z ansamblom Don Mentoni bend v Kulturnem domu

Nedelja 3. oktobra:

- ob 11. uri: nastop šolanih psov na igrišču na Ponikvi

Sobota, 9. oktobra:

- ob 9,15 uri: prihod muzejsko - turističnega vlaka ob 90. letnici proge Celje - Rogatec
- ob 14. uri: maša v staro - krščanski cerkvi na Rifniku

Vsi naši župani

Ob občinskem prazniku, še bolje rečeno, ob prazniku mesta Šentjurja, ko nas ne vem katera stoletnica podelitve trških pravic opravičeno navdaja s prevzetnim ponosom, je pravi čas, da se spomnimo, da naš kraj ni le naš in da ni le od tega trenutka. Nihče ne bo mogel nikdar prešteti vseh človeških rok in src, ki so mu dala njegovo podobo in njegovo dušo. Nekateri so ostali v zgodovini, mnogo več jih je brez sledu izginilo v večnosti.

Ne iščemo nesmrtnih, ampak le tiste, ki so še pred nedavnim bili prvi in so še vedno med nami. Iz njihovih ust smo želeli slišati resnico o njihovi dobi, delu, o radostih in mukah, ki so jih doživljali v našem Šentjurju. To so naši nekdanji župani.

Nič jih nismo spraševali, le poprosili smo jih, da nam povedo nekaj tistega, kar jim je od njihovega županovanja ostalo na duši.

Vinko Jagodič, 65 let, predsednik 1965 -1969, 1973 - 1974 in 1974 - 1978: Imel sem podporo!

Kar trikrat sem imel čast biti župan naše občine. Prvič je bilo to v letih 1965 do 1969, nato sem leta 1973 prevzel to funkcijo za pol mandata za mnogo prezgodaj preminulim Acijem Svetino, končno pa me je na županski stolček leta 1974 za cel mandat postavil naš delegatski in sisovski sistem. Moram reči, da sem se v prvih dveh mandatih res še počutil kot pravi župan in kot glava občinske administracije, delegatski sistem pa je predsedniku občinske skupščine pustil bolj malo pristojnosti in ni se mi bilo preveč lahko navaditi na takšno, lahko bi rekel, bolj reprezentativno vlogo.

Svoj prvi županski mandat sem pričel v času t.i. Krajgerjeve stabilizacije. Občinski proračun so nam sklestili za tretjino, število zaposlenih na občini smo z 72 zreducirali na 54, varčevali smo res povsod. Le tajnik in predsednik občine sta lahko podpisovala naročilnice. No, potem je inflacija našo resnost počasi omajala. V tem času smo napravili avtomatsko telefonsko centralo, imeli smo jo celo prej kot npr. Konjice, asfaltirali smo cesto skozi Šentjur in cesto do Slivnice, dogradili vodovod in rezervoarje na Rifniku. S pomočjo LIP Bohorja, ki je bil tisti čas edino akumulativno podjetje, smo zgradili šolo v Slivnici, Veterinarsko postajo, bencinsko črpalko, vrsto trgovin, avtobusno postajo, prvi otroški vrtec itd.

Moj drugi mandat je bil zaznamovan s t.i. "manjrazvitostjo". S pokojnim Acijem Svetino sva bila prva, ki sva uspela v Ljubljani kljub vehementnemu nasprotovanju politike uveljaviti ta pojem. Bohorjeva furnirnica, obrat v Mestinju, Cevarna, hladilnice v klavnici, Elegant, Moda, Tolo, GG, POZD Tajfun so rezultat teh naših prizadevanj. Velik cirkus smo imeli z dograditvijo šentjurske šole: osebno sem bil sicer proti tej rekonstrukciji, (zavzemal sem se za novo šolo v Novi vasi ali v Hruševcu) in sem v zvezi z njo zaradi nepokritosti te investicije prišel skoraj pred sodišče.

Moj tretji mandat je zaznamoval potres. Ogromno smo zgradili s temi potresnimi sredstvi. Takrat so zrasle šole v

Loki, na Ponikvi, v Dramljah, delno na Planini. Smo pa, žal, takrat napravili nepopravljivo škodo idilični kozjanski krajini z izgradnjo arhitekturno povsem neprimernih hiš in gospodarskih poslopij. V tem času smo zgradili električni daljnovod, pričeli smo graditi občinsko stavbo, v Šentjur smo dobili sodišče, SDK, lekarno, Zdravstveni dom na Planini, Glasbeno šolo, Ipavčeve spomenike...

Lahko rečem, da so bili to lepi časi, polni skokovitega napredka in izjemno prodornih in zagnanih ljudi Svetinovega in Bučarjevega kova. Tudi sam sem zadovoljen, ko ocenjujem svoje poslanstvo iz zgodovinske distance: več kot smo, bi res težko naredili! Seveda ni manjkalo težav, tudi nesoglasij, toda imel sem podporo ljudi in vodstev, pa je šlo. Ostalo mi je mnogo lepih, nepozabnih trenutkov, kot je npr. spomim na čudoviti sprejem na Kalobju, ko smo se tja(morda je bilo celo za občinski praznik) z avtobusom prvič pripeljali po novi cesti. Res, lepo je bilo biti srečen z ljudmi!

Stanko Lesnika, 49 let, predsednik skupščine od 1978 do 1982:

Nisem več javna oseba, umaknil sem se tudi zato, da lahko živim svoje življenje. Res ni več pomebno, kaj mislim o preteklih časih.

Peter Knez, 43 let, predsednik skupščine od 1982 do 1986 : Med Skupščino, Izvršnim svetom in SISI je vladala sloga.

Čas mojega predsednikovanja je bil čas zmerne gospodarske rasti, ki je bila tudi v Šentjurju v veliki meri vezana na jugoslovanska tržišča. Prav zaradi relativno ugodnih pogojev v tem času v občini nismo imeli večjih izgubarjev.

Polovica vseh zaposlenih je delala v Celju in v sosednjih občinah, na zavodu za zaposlovanje pa tudi ni bilo nikoli več kot 120 iskalcev dela. Z gospodarskimi gibanji pa vseeno tudi takrat nismo bili zadovoljni in smo vedno jadikovali nad ukrepi zveznega ali republiškega izvršnega sveta.

V občini je med skupščino, izvršnim svetom, samoupravnimi interesnimi skupnostmi in družbenopolitičnimi organizacijami vladala sloga. Vse odločitve za finansiranje skupne porabe (šlo je praviloma za velike denarje) so prišle iz SIS - ov. Takrat smo asfaltirali Planinski klanec, pričeli smo z deli na Jezercu, asfaltiralo se je več cest po krajevnih skupnostih, zgradili smo vrtec na Pešnici, šolo v Gorici, dijaški dom pri Kmetijski šoli, stanovanjska bloka v Šentjuru in v Gorici in še kaj.

V gospodarstvu ni bilo večjih vlaganj. Način zbiranja in distribucije sredstev skupne porabe je bil morda res kompliciran in je potreboval prevelik samoupravni uradniški aparat. Je pa brez dvoma dajal, zlasti na cestnem, komunalnem in stanovanjskem področju, dobre rezultate.

Poudarjam, da je bil rezultat vsega doseženega uspeha odvisen od skladnega delovanja vseh struktur v občini, ki so v tem obdobju res delovale tako.

Vlado Gorjup, 64 let, predsednik skupščine 1986 - 1990 : **Ni mi bilo lahko!**

Ne bi hotel biti krivičen do svojih predhodnikov (predvsem Jagodiča in Kneza), toda zdi se mi, da je bil moj mandat neprimerno težji od njunih. To je bil čas, ki ga je formalno politično obvladovala Zveza komunistov, v resnici pa je bil blok družbenopolitičnih organizacij pod njenih okriljem že do neznosnosti heterogen in sploh ni več funkcioniral tako kot smo bili prej navajeni. Poglejte, npr. mene je kandidirala partija, pa vendar v občinskem komiteju nisem imel skoraj nobene podpore, na sindikate nisem mogel računati, Socialistična zveza je igrala svojo vlogo, ZSMS pa je bil kot avantgarda sploh strašen problem; delili so nam lekcije na vse strani, vse so hoteli zrušiti, ne da bi znali povedati, kaj sploh hočejo. Edino na borco sem še lahko računal. Enako je bilo tudi v predsedstvu skupščine. Moram reči, da smo večino svoje energije porabili za reševanje notranjih sporov in za umirjanje posameznih prenapetosti, ki so bili porazdeljeni kar po vseh DPO. Skoraj ves mandat je visela v zraku nezaupnica tako meni kot Izvršnemu

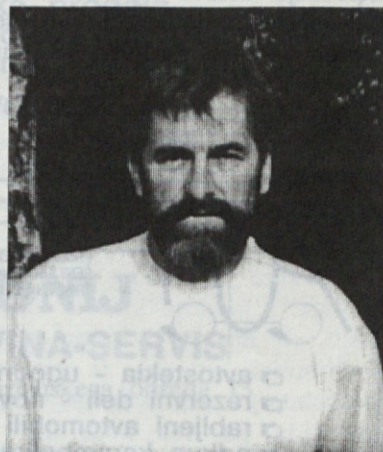
svetu, do odločujoče razrešitve pa nismo nikoli uspeli priti.

To je bil tudi čas pričetka razkroja gospodarstva. Na vse načine smo poskušali pomagati Veplasu na Selah, Topru v Dobrini, Tolu na Planini, pa ni šlo. Škipalo je v Aeru, Tajfunu, problemi s Kumpergerjevim pozdom pa so sploh zaznamovali ves moj mandat. Čutil sem se dolžnega nekaj storiti, a sem bil popolnoma brez moči. V resnici nisem imel nobene oblasti. Delegatska skupščina ni zmogla svojih nalog, ves občinski denar in z njim tudi praktična oblast sta bila skoncentrirana v sisih, ali bolje rečeno - v Dopsu; v Ljubljani, v republiki pa sploh nismo imeli pravih zvez. Žal, se brez teh, tudi takrat ni dalo dobesedno nič napraviti! Pravi denarni tokovi, tudi tisti, ki so bili namenjeni manjrazvitim, so tekli le preko osebnih zvez in poznanstev. Seveda smo nekaj tudi zgradili, npr. cesti proti Planini in Prevorju.

Nekako pri polovici mandata mi je postalo jasno, da sistem, ki sem ga predstavljal, nezadržno propada, vendar tudi danes, ko gledam nazaj s štiriletne razdalje, ne vem, kaj naj bi bil takrat napravil bolje kot sem. Z občutkom odgovornosti za prevzeto funkcijo sem dobesedno plaval proti toku in se domala utopil. Svojo politično kariero, ki vse do zadnjega obdobja resda ni bila posebno markantna, sem zaključil, lahko rečem, brez svoje prave krivde, popolnoma kompromitiran. Ne, res mi ni bilo lahko.

predsednik 1990/91: **Nisem bil pravi človek za Šentjur!**

Nenadejano me je na občino prinesel Demosov piš Slovenske pomladi. Da se malo ponorčujem iz sebe, sem, obložen z vsemi Demosovimi idejami in načeli o demokraciji ter gospodarsko in politično odprti družbi, prifrčal visoko in kaj kmalu pristal nižje kot katerikoli predsednik skupščine pred menoj. Ne, ne objokujem svoje usode; drugače se skorajda ni moglo zgoditi! Pričakovanje, da bo že "strankarska tehnologija" vodenja družbe čez noč, sama po sebi, tudi odpravila nakopičene anomalije, je bilo prenaivno. Pragmatične, stare strukture so kaj kmalu pokazale, kako se delata politika in oblast! Pod pojmom stare strukture seveda ne razumem le bivših komunistov, ampak ves splet realsocialistične prakse urejanja družbenih razmer. Že samo dejstvo, da se je v novi demokratični občinski skupščini znašel domala ves prejšnji partijski komitej, je pomenljivo. Sicer pa so me zrušili moji koalicijski soborci, odborniki SKD in SLS, seveda v veliko veselje takrat že iznock downa zbujačih se starih struktur. In vse do sedaj mi še niso povedali, zakaj so me zapustili. Sam vem, da so se ustrašili svobode in demokracije in si raje izprosili zavetje v teh famoznih starih strukturah, s katerimi so bili v bistvu tudi sami prežeti do obisti. Moram priznati, da sem tudi sam

bil večkrat v skušnjavi in me je bilo strah poslanstva, ki sem si ga naložil!

Demosove in seveda tudi moje ideje "mehke revolucije", so padle v Šentjurju še bolj kot v Sloveniji, v zgodovinski vakuum. Šentjur ni hlepel po idejah, načelih in demokraciji, ampak je predvsem rabil delo in kruh. Bil sem prepričan in sem še, da delo in kruh lahko prinese le demokracija, moj avtoritarni antipod, ki me je po kratkem postopku zelo uspešno izločil iz igre, pa je razglašal in verjel v pragmatične, z zvezami in poznanstvi utrjene in na vse strani napeljane kanale. Šentjurčani, "moji" odborniki, so bili celo med prvimi, ki so drli za njim. In kar je zame posebno nerodno, je to, da so menda imeli prav, saj danes Slovenijo v polni meri obvladujejo pollegalni, zakulisni ali pa vsaj etično sporni družbeni mehanizmi, v katerih se naše sedanje občinske oblasti počutijo kot riba v vodi. To sozvočje državne in občinske politke pa je brez dvoma nadvse koristno. V takem času se sklicevati na moralo ali nasprotovati npr. nelegalni koristni malverzaciji, je v Šentjurju samomorilsko početje. Jaz pa sem počel prav to.

Seveda mi je pa žal, da nisem uspel uresničiti nič od tistega, kar sem obljubljal svojim številnim volilcem. Toda za župansko funkcijo mi ni žal! Morda je z odstavitvijo bilo prizadeto moje samoljubje, toda občutil sem jo kot veliko olajšanje: razlika med mojimi načeli o javnem in odprtem delovanju oblasti ter našo občinsko resničnostjo je vendarle bila prehuda. Gledano z dvoletne razdalje: nisem bil pravi človek za dani šentjurski trenutek!

Jože Mastnak,
Franc Kovač

AVTO ŠKORJANEC

PRODAJA REZERVNIH DELOV IN AVTOMOBILOV
ŠENTJUR, Telefon/Fax: 063/741-008
TRGOVINA CELJE: Mariborska c. 115; Telefon 063/38-811

- ☐ avtostekla - ugodno
- ☐ rezervni deli - novi
- ☐ rabljeni avtomobili + deli
- ☐ odkup karamboliranih vozil
- ☐ gume + montaža
- ☐ avtovleka

VSE CENE SO IZJEMNO UGODNE!

alpos

Industrija kovin. izdelkov in opreme
PROGRAM KOVINSKEGA POHIŠTVA

Vabi k nakupu v
MALOPRODAJO

Delovni čas:

vsak delovni dan od 7.00 do 15.00 ure
in v soboto od 8.00 do 12.00 ure

Po ugodnih cenah nudimo:

- vrtno garniture
- notranjo opremo

UGODNI PLAČILNI POGOJI

**OBIŠČITE NAS-
VLJUDNO VABLJENI!**

MESNICA LELJAK

Ul. Dušana Kvedra 9
(nasproti policije)
tel.: 063/411-100 Trnovlje
/34-403 Ostrožno
/741-741 Šentjur
0609/612-477 Mobitel

LEDAS

Super ponudba:

- mleto meso	350 SIT
- masa	370 SIT
- svinjska rebra	350 SIT
- svinjsko pleče	460 SIT
- juneče pleče	470 SIT
- juneča rebra	290 SIT
- zaboj piva	1250 SIT

V mesnicah LELJAK v Šentjurju,
na Ostrožnem (Market Ostrožno) in
v Trnovljah (LEDAS)

VAS PRIČAKUJEJO!

**OBRTNA ZBORNICA ŠENTJUR
ČESTITA VSEM OBČANKAM IN OBČANOM
K OBČINSKEMU PRAZNIKU.**

POSLOVNA STRAN

Poslovna stran je namenjena vsem, ki želite redno ali občasno seznanjati svoje odjemalce in potrošnike s svojo ponudbo. Naročila za poslovne oglase sprejemamo vsak delovnik od 7. do 10. ure v pisarni šentjurskih novic na Mestnem trgu 5, Šentjur, ali pa po telefonu številka 741 286, izven delovnega časa pa na številki 741 243 (Kovač).

MESARSTVO

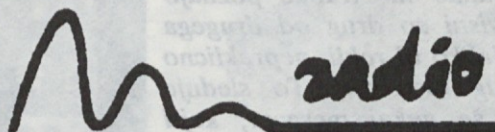
ŠENTJUR

**MESARSTVO Šentjur p.o.
in JURMES d.d. Šentjur**
čestitata vsem občanom
ob praznovanju občin-
skega praznika in se pri-
poročata s svojimi proizvodi
in storitvami pod blagovno
znamko YURIJ.

JURMES d.d.

Šentjur, Leona Dobrotiška 15
Tel.: (063) 741-276, 741-212

ŠMARJE PRI JELŠAH

93,7 MHz

DROGERIJA

LEANA

Komerički Nada

Ul. Dušana Kvedra 6a
63230 Šentjur
tel.: 063/741-264

**Kataloška prodaja
italijanskega čenskega perila
in svilenih moških kravat**

**Nudimo
celotni program
BIO PRIME**

**Čestitkam ob
občinskem
prazniku se
pridružujemo
ŠENTJURSKI
NARODNI
DEMOKRATI**

**AKVONIJ
TRGOVINA-SERVIS**

63230 Šentjur, C. Kozjanskega odreda 13
tel/fax 063-741?704

TV GORENJE s teletextom 51cm	40.990,00
Videorecorder SAMSUNG	36.990,00
Pralni stroj GORENJE (2 leti gar.)	41.990,00
Sušilni stroj GORENJE	45.990,00
Pralno sušilni stroj - uvoz	66.990,00
Parni likalnik	2.499,00
Friteza	10.490,00
Palični mlinček	3.990,00
Jedilni servis - kitajski porcelan 45 delni	9.790,00
Nerjaveča posoda 8 delna	8.690,00
Ura - hrast	2.990,00
Gorilnik za tiganj ali žganjekuho	4.990,00
Bojler 50l	19.990,00
Štedilnik 2 plin, 2 elektrika	41.990,00
Posoda za kuhanje marmelade	3.690,00
Kabel PGP in PPR 3x1.5	44,90
Pletenke od 3 do 10l	769,00 - 1.590,00

Veterinarska postaja Šentjur

Veterinarji so rekli, da prave ekonomske propagande ne potrebujejo: sami dobro poznajo vse svoje stranke in stranke poznajo njih, odvisni so drug od drugega in tudi, lahko bi rekli, nepreklicno dani drug drugemu. To slednje velja le še nekaj mesecev, kajti na svetlo prihaja nova veterinarska zakonodaja, ki bo monopol službe gotovo razbila. Da, takrat pa se bo zagotovo pričelo razmišljati in delati malo drugače. Zbornična pravila bodo sicer klasično reklamiranje omejevala, toda do strank in dela bo le treba nekako priti. Strokovnost sama po sebi bo že privabljala, potreben pa bo tudi umirjen marketinški pristop. Takrat, so dejali, šele pridejo pravi časi za Šentjurske novice.

Toda tudi tokratne predstavitve in sponzorstva se niso prav nič branili. Nasprotno, celo hvaležni so nam bili, da smo se spomnili na njih in jim ponudili možnost širšega medijskega stika z okoljem, v katerem delajo in živijo. Roko na srce, tudi mi smo se oddahnili, ko so tako z razumevanjem sprejeli naš predlog, da v Šentjurske novice vskočijo namesto Skupščine občine Šentjur, ki se je odpovedala sponzorstvu te praznične številke, in smo, čeprav v časovni stiski, poskušali predstavitev Veterinarske postaje izpeljati tako, kot se "šika".

"Veste", je rekel g. Bezenšek, predstojnik Veterinarske postaje, s katerim smo se pogovarjali, "pri nas je pač tako, da nas in našo dejavnost poznajo v glavnem le živinorejci, in še ti navadno le takrat, ko nas potrebujejo, ostala javnost pa za nas in naše probleme skorajda ne ve. Tudi zato je potrebno, da češče prestopimo medijske pregrade in se znebimo imidža, ki nam ga vsiljujejo, to je, da smo živinozdravniki le "štalski" ljudje. Poglejte, npr., na letošnjo živinorejsko razstavo so organizatorji povabili z osebnimi vabili približno 200 ljudi; ali bi verjeli, da med temi dvestotimi povabljenici ni bilo niti enega veterinarja? Saj so to kasneje popravili, toda tam, na razstavišču, nas niso potrebovali in so enostavno pozabili, da smo prav mi tisti, ki smo z načrtnim tridestletnim osemenjevanjem krav prinesli v občino napredek, s katerim se zdaj postavljajo živinorejci in agronomi.

Veterinarska postaja Šentjur je poslovna enota Živinorejskega veterinarskega zavoda Celje. Združili smo se pred dvema desetletjema, še v zlatih časih družbenega kmetijstva, ko je izgledalo, da bo kmečka živinoreja izumrla. Takrat je bilo moderno biti velik in združen, pa je zapeljalo tudi nas. Čez kakih dest

Veterinarska postaja Šentjur

let smo sicer spoznali, da je ta nova oblika službe jalova, toda sistem je tako rigiden, da ga enostavno ni mogoče spremeniti, dokler se zanj ne odločita politika in zakonodaja. No izgleda, da bo do tega sedaj le prišlo.

Na postaji dela 6 doktorjev veterinarske medicine, en veterinarski tehnik in administratorka. Dva strokovnjaka delata na osemenjevanju krav, dva sta zavzeta z operativnim inšpekcijskim nadzorom v klavnici, preostali pa zdravijo bolne živali in opravljajo vso preventivno varstvo živali. V lanskem letu smo imeli 2848 obiskov oziroma zdravljenj na domu, 19 403 prerpreventivno cepljenih živali, pregledali smo 28 216 ton živil, 1019 zasilno zaklanih živali ter osemnili 3591 krav in telic. Številke morda res niso tako impozantne, toda če upoštevate, da ambulantnega zdravljenja takorekoč skoraj ne poznamo in smo vse delo opravili pri živinorejcih doma, potem boste verjeli, da je bilo precej dela opravljenega ob

Veterinarski tehnik ANTI ŠUMEJ: 6000 osemenjenih plemenic

nedeljah in praznikih ter ponoči. Ustvarili smo 27 milijonov prihodka. Mnogi so prepričani, da živinozdravniki bajno zaslužimo, pa temu, žal, ni tako. Večja kot je stiska v kmetijstvu, manj je denarja tudi pri nas. Povprečna plača živinozdravnika je trenutno 60 000 tolarjev, kar nekateri jemljejo že za sramotno. Res pa dodatno odebeli plačilno kuverto še delo v dežurstvu in za celotedensko popoldansko in nočno delo, vključno s soboto in nedeljo dobi dežurni 28 000 tolarjev.

Kaj naj še rečem o našem delu, da se ne bi preveč hvalil ali pritoževal? Morda to, da smo pri našem delu več na kolesih kot pa za mizo ali v hlevu. Gospod Šumej, ki je najstarejši med nami, je npr. v lanskem letu prevozil 26 000 kilometrov. V celotnem času svojega službovanja, sedaj se namreč počasi pripravlja na penzijo, pa je osemnil okrog 160, 000 plemenic in prevozil toliko kilometrov, da bi z njimi prišel kar 38 krat okrog zemlje.

Z našo strokovnostjo se ne bi preveč hvalil. Vsem seveda nikoli ni mogoče ustreči, toda prepričan sem, da so živinorejci z našo službo zadovoljni. Ne bom trdil, da smo vrhunski strokovnjaki, toda to, kar počne stroka v slovenskem merilu, znamo tudi mi v Šentjurju."

Opazili smo, da so njihovi poslovni prostori prej skromni kot razkošni, ambulanta pa je lično in lepo urejena. Tudi nekaj kompliciranih aparatov je bilo videti. Ambulanto vodi g. Zapušek, ki se je že kar na začetku usmeril v zdravstveno varstvo malih domačih živali in je v Šentjurju najbolj znan kot doktor za muce in pse. "Ja, pravi užitek je delati v ambulanti za male živali, prav veselim se vsakega torkovega popoldneva, ko imam ordinacijo. Tudi v Šentjurju postajajo kužki in muce vse bolj cenjeni in pravi družinski člani, njihovi lastniki pa vse zahtevnejši varuhi njihovega zdravja. Tu ekonomika ne velja več in pričanja se prava medicina v veterini. V zadnjih letih smo se kar solidno opremili, toda za najzahtevnejše posege še vedno nismo pripravljeni. Sem pa prepričan, da bomo v enem ali dveh letih na tem področju ulovili slovensko strokovno špico."

G. Šumeja menda večini naših bralcev ni potrebno predstavljati. V Šentjurju dela že 33. leto, je starosta na veterinarski postaji in "umetni oče" vsaj 15 govejim generacijam." Tako kakih 1000.000 telet sem spočel" pravi. "Morda se komu zdi moje delo umazano ali pa vsaj čudno, toda jaz ga imam rad. Osemenjevanje je več kot fizično vnašanje odbranega semena v plemenice. Tudi ne gre le za odbiro za določeno plemenico in za določeno kmetijo najprimernejšega plemenjaka, pomembno zlasti zdaj, ko delamo z globoko zamrznjenim semenom in je možna res bogata izbira, temveč tudi za notranje zadovoljstvo ob skrivnostnih življenjih, ki nastajajo pod mojimi rokami."

Ambulanta za male živali: Odprta vsak torek od 16 - 18 ure

" Občina z nami nima nobenih problemov" pravi predstojnik g. Bezenšek, "in se menda tudi zato do nas obnaša bolj mačehovsko. Sicer smo se pa že navadili, da smo odvisni le od lastne prizadevnosti! No, včasih se nam pa le povesi nos, ko slišimo, da so v sosednjih občinah, kjub proračunskim stiskam, našli kak tolar za dežurno službo ali za kako preventivno akcijo, mi pa praviloma ostajamo praznih rok. V tem pogledu je zdajšnja občinska oblast še slabša od prejšnjih.

O načrtih za naprej ne bi rad govoril, ker nam še ni popolnoma jasno, kako bo z novo veterinarsko zakonodajo. Precejšen del službe se bo gotovo privatiziral, naša skupna firma ZZV Celje bo šla v franže, odgovornost za naše odločitve pa bo ostala izključno na naših ramenih. Ne bo šlo brez težav, v Sloveniji imamo preko 100 brezposelnih diplomantov in konkurenca za delo bo huda. Vseeno sem optimist: za strokovnost in delavnost bo še vedno dovolj prostora!"

GOSPODINJE:
PRIHRANITE ČAS IN DENAR

V ČISTILNICI
MACKOŠEK
V ŠENTJURJU

BOMO VAŠE ZAUPANJE SPREMENILI V
KVALITETNO IN HITRO STORITEV.

VSEM STRANKAM IN
OBČANOM ČESTITAMO
ZA OBČINSKI PRAZNIK.

Krajevni skupnosti Šentjur - mesto in Šentjur - okolica

Obe krajevni skupnosti sta geografsko, gospodarsko in politično povezani v celoto in skupaj z delom krajevnih skupnosti Blagovna predstavljata jedro občine Šentjur.

KS Šentjur - mesto ima 1107 gospodinjstev in 3628 prebivalcev, KS Šentjur - okolica pa 1062 gospodinjstev in 3475 prebivalcev. Skupaj imata torej več kot tretjino vseh prebivalcev občine Šentjur. V samem mestu Šentjurju je tudi skoncentrirana večina gospodarskih in družbenih dejavnosti.

Da bi lažje ocenili njun razvoj, bomo primerjali današnje stanje s tistim v letu 1979.

Leta 1979 je imela KS Šentjur - okolica vsega 500 m asfaltirane ceste, danes jih ima 34 kilometrov. V vseh petih vaških skupnostih so takrat imeli hude težave z vodo, danes pa sta brez nje le naselje Grobelno - Vrh in del Rifnika. Leta 1979 v tej krajevni skupnosti skorajda ni bilo telefonskega priključka, danes pa jih imajo vsa naselja. Do leta 1994 pa jih bo sploh na razpolago toliko, da bodo lahko telefon dobila vsa gospodinjstva. Če upoštevamo še izgradnjo druge osnovne infrastrukture, pa sanacije plazov in sanacije po neurjih, vidimo, da so kraji v tej KS bistveno spremenili svojo podobo.

V KS Šentjur - mesto je napredek še očitnejši. Po letu 1979 so se asfaltirale skoraj vse ulice, preko 400 gospodinjstev je dobilo telefone, postavljena je bila ulična razsvetljava, zgrajena nova telefonska centrala. Obe KS sta sofinansirali izgradnjo sodobne šolske telovadnice, izgradnjo pločnikov, postavitev prometne signalizacije ter ureditev zelenic. V tem času se je tudi pričel skokovit razvoj samega mestnega jedra.

Vse do leta 1990 sta obe KS imeli svoj vir finansiranja, samoprispevek. Z njim sta postavili mrliško vežico in pričeli z izgradnjo vodovodnega sistema Kozarice. Letos bo tudi dokončano

površinsko zajetje na Kozarici, ki bo dajalo v teh sušnih letih manjkajoče količine vode. Po letu 1990, ko smo ostali brez samoprispevka, je marsikatera dejavnost zastala oziroma smo mnogokrat zmogli le najosnovnejša vzdrževalna dela ali pa smo ostali na pol poti.

Ob razglasitvi Šentjurja za mesto smo imeli velike ambicije, od katerih smo jih nekaj tudi uresničili. Z izgradnjo Tržnice, obvoznice, z razširitvijo PTT - omrežja in izgradnjo nove telefonske centrale, s plinifikacijo, dopolnitvijo zazidalnih načrtov mesta in s pričetkom urejanja Zgornjega trga dobiva mesto, čeprav počasi, pa vendarle vztrajno, tisto podobo, ki mu jo želimo dati. Ko bosta zgrajena še šola v Hruševcu in Dom upokojencev, bo Šentjur že pravo mesto.

Pred kratkim smo na območjih obeh krajevnih skupnosti napravili anketo, ker smo želeli vedeti, kaj naši občani menijo o bodoči organiziranosti. 76 % vprašanih gospodinjstev želi imeti tako občino, ki bo ostala v mejah šentjurske fare in so torej zavrnili predlog pristojne komisije Državnega zbora, ki je šentjurski mestni občini priključila tudi nekatere dele drugih obrobniških krajevnih skupnosti. 63 % vprašanih meni, da jim taka občina zagotavlja ustrezen napredek.

S povedanim je zajetega le delček tistega, kar se v teh dveh KS dogaja. Tisti, ki tu živimo, vemo mnogo več. V vodstvu krajevnih skupnosti bomo veseli, če nas boste dopolnili ali pa tudi pokritizirali.

Alojz Arlič

Čakanje na železniškem prehodu je že del Šentjurske folklore

Ul. Toneta Seliškarja: Makadam na mestni ulici

NOVO V ŠENTJURJU!!

Specializirana trgovina z živili

AMON ŽIVILA

prične poslovati

petek 24. septembra

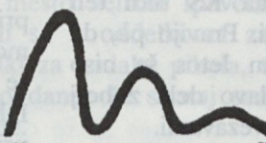
***Obiščite nas na šentjurski tržnici in se pre-
pričajte o naši ugodni ponudbi!***

Le kaj skrbi šentjurske demokrate

Nasilni konec kopalne sezone

Bila je vroča nedelja, 18. avgusta, ravno pravšnja za mokre radosti, ko je Bak moral zaključiti letošnjo kopalno sezono na bazenu: zlikovci so mu v bazen vrgli večjo količino motornega olja. Sledila je še temeljita očiščevalna akcija - in bazen se je pogreznil v pričakovanje sončnega poletja 1994.

 radio
ŠMARJE PRI JELŠAH

93,7 MHz

**Vsem kra-
janom občine
Šentjur česti-
tamo ob nji-
hovem
občinskem
prazniku**

Zakaj zapora ceste v Loko?

Na Volčji jami so v torek, 24. avgusta, ob 6. uri zjutraj, postavili cestno zaporo. Nezadovoljni občani Žusma in okolice Srečko Jurjec, Jože Lipovšek, Frida Užmah, Fanika Perčič in drugi, bilo jih je kakih deset, so s svojimi osebnimi avtomobili in traktorji zaprli cesti proti Loki in proti Žusmu. Na barikadi so vzdržali vse do 12. ure, potem pa so se umaknili s fronte in pristali na mirovna pogajanja pri predsedniku IS SO Šentjur gospodu Grdini.

Kakor smo izvedeli, so uporniki hoteli opozoriti na brezupno počasno urejanje njihove ceste proti Žusmu, ki je žrtev brezobzirnega obremenjevanja zaradi prevozov peska iz kamnoloma. Šentjurski DOPS, ki po pogodbi s krajevno skupnostjo izkorišča njihov kamnolom na Žusmu, bi moral vzdrževati tudi omenjeno cesto, a se tega dogovora, menda predvsem zato, ker je poslovno na psu, ne drži. Krajevni skupnosti bi moral odvajati 12 % od svojega žusemskega iztržka, toda na KS tudi teh denarjev letos še niso videli. Pravijo pa, da asfaltiranja ceste na Žusem letos še niso načrtovali, saj imajo čez glavo dela z bolj obremenjenimi cestnimi povezavami.

Spor se je končal tako, da so DOPSu odpovedali pogodbo, od njega pa pričakujejo (verjetno zaman), da bo saniral in zaprl kamnolom, KS pa bo dala urejanje te prometnice v načrt za naslednje leto, občina pa se bo zavzela, da bo priteklo kaj cvenka tudi iz Šentjurja oziroma iz Ljubljane. Hkrati s tem problemom bodo reševali tudi odsek proti Hrastju, kjer koplje pesek v njihovem kamnolomu KS Slivnica. KS Slivnicxa je za ta odsek pripravljena zagotoviti 30 % potrebnih sredstev.

V KS Loka so prizadevni

V KS Loka so tik pred tem, da odprejo promet po novih asfaltiranih cestnih odsekih proti Žusmu, Hrastju in Stari glažuti. Skupna vrednost opravljenega dela znaša preko 2,5 milijona tolarjev. Polovico denarja so prispevali občani sami, druga polovica pa je iz blagajne krajevne skupnosti. Kljub veliki prizadevnosti občanov, skoparili niso niti s svojimi močmi niti z denarjem, tako je npr. gospod Štefan Zakošek sam omogočil izgradnjo 100 meterskega odseka, otvoritve ne bodo počastili z veselico. Svojega uspeha se veselijo brez pomoči žlahtne kapljice.

Kdaj boljša cesta ob Slivniškem jezeru?

Tisti, ki se boste napotili v idilične, morda kdaj tudi turistične kraje ob Slivniškem jezeru, pazite na prometno signalizacijo. Na cesti od Slivnice proti Loki le - ta omejuje hitrost na 40 km na uro in opozarja na poškodbe na cestišču v dolžini 1 km. Potnike, ki se tod ne vozite vsak dan, je treba opozoriti, da se poškodbe na cestišču vlečejo precej dlje, po moji oceni vsaj tri kilometre. Cesta, ki je bolj podobna površini drugega planeta, ne dopušča niti prej omenjene hitrosti. Na njej je vse polno pravih kraterjev, kakor da se je tod nedavno odvijala vojaška fronta. Voznik mora imeti poleg splošnih znanj v cestno prometnih spret-

V Slivnici bo dovolj telefonov

Na sedežu krajevne skupnosti v Gorici zbirajo interesente za telefonske priključke in z njimi sklepajo tudi že okvirne pogodbe. Telefone bo mogoče dobiti leta 1995, občani pa si jih lahko zagotovijo že sedaj, če se pravočasano prijavijo na krajevni skupnosti. Okvirna cena je 3500 DEM: letos in v naslednjem letu bo treba vplačati po 1000 DEM, pred priključitvijo na telefonsko omrežje pa preostanek. V krajevni skupnosti računajo, da bo cena nižja od predvidene.

K Mariji po zdravje

Kalobje - romarska pot h kalobški Materi božji, ima že dolgo tradicijo. Že desetletja se staro in mlado zgrinja na zadnje poletno romanje iz slivniškega, planinskega ali šentjurskega konca, da bi pri Mariji izprosili zdravje, bogastvo ali celo moža. To je priložnost za srečanje s starimi prijatelji in znanci, med izmenjavanjem novic popiti kozarček in se zavrteti na obvezni veselici. In kot vedo povedati naši starši, najzanimivejša je vedno bila pot domov...

Prav nič drugače ni bilo letošnjo drugo septembersko nedeljo, le da

Začetek šolskega leta 93/94 malo drugače

Na Osnovni šoli Dramlje smo letošnji prvi šolski dan pričeli ob 16. uri popoldne. V šolo smo povabili tudi starše, in ker je veliko zaposlenih, smo se odločili za popoldansko uro.

nostih še sposobnost slalomske in akrobatske vožnje.

Domačini se upravičeno sprašujemo, kaj smo slabega storili oblastem, da so nas čisto pozabile. Povsem jasno namreč je, da je k takim poškodbam bistveno pripomoglo tudi izkoriščanje gozdov in kamnolomov tod okoli, iz katerih dan za dnem vozijo težki tovornjaki proti Šentjurju.

Predlagam, da bi prihodnje leto občinski praznik organizirali v teh krajih, kajti zagotovo se pomembni moške sem ne bi smeli peljati po taki cesti. Vprašanje je le, ali bodo ljudje vzdržali še eno leto.

Jože Artnak

so se romarji na Kalobje pripeljali z avti, namesto lectovih src pa so kupovali plastične igrače in vinsko pecivo. Ves dopoldan so potekale maše, najbolj obiskana je bila verjetno deseta, ki jo je na prostem vodil mariboski škof Vekoslav Grmič. V pridigi je škof govoril o odpušcanju, dotaknil pa se je tudi zadnje čase tako aktualne teme - sprave: " Mnogi o njej govorijo, ker je zdaj tak čas, le malo pa jih je za spravo in ljubezen pripravljeno tudi kaj storiti."

Anita Žmahar

način dela. Nič manj nismo bili zadovoljni učitelji, saj nam je veliko število prisotnih pomenilo potrditev naših prizadevanj.

Izlet po slovenski Koroški

Kolektiv OŠ Dramlje si je izbral zanimivo ekskurzijo po naši lepi Koroški. Najprej smo se odpeljali na Ravne, kjer smo si ogledali zanimiv delavski muzej. V Kotljah smo obiskali rojstno hišo Prežihovega Voranca. Bil

je prelep sončen dan, Peca je bila vsa obsijana s soncem, vsa narava pa prav taka, kot jo v svojih delih opisuje Voranc. Ustavili smo se pri Rimskem vrelcu in pri Ivarčkem jezeru - na priljubljenih rekreacijskih točkah Mežiške doline, kjer se lahko pohvalijo z urejenimi igišči, sprehajalnimi stezami in dobro gostinsko ponudbo. Svojo pot smo ob dobri jedači zaključili v Šentanelu.

L. Božnik

Srečanje ravnateljev slovenskih in avstrijskih kmetijskih šol

Skupnost kmetijskih in živilskih šol Slovenije organizira v petek, 24. septembra, v Šentjurju - Medlogu, tretje tovrstno srečanje na mednarodni ravni. Ravnatelji bodo predstavili šolanje kmetijcev, gospodinj in vrtnarjev pri nas in v Avstriji ter si ogledali šoli v Medlogu in v Šentjurju.

Ob tej priliki bodo na šoli v Šentjurju odprli dve prenovljeni učilnici za praktični pouk: kuhinjo in šivalnico.

Pričakujejo obisk kmetijskega ministra ter celjskega in šentjurskega župana.

N. C.

Maturantke kmetovalke - gospodinje na avdienci pri papežu

Dekleta, kmetovalke - gospodinje, smo se skupaj z razredničarkami odločile za potovanje po renesančni Florenci, Rimu in Benetkah. Ogled italjanskih mest in pokrajin smo obogatili z avdienco pri svetem očetu. Papež nas je pred dvanajsttisočglavo množico pozdravil v slovenskem jeziku z besedami: Prisrčno pozdravljam dijake, profesorje in vodstvo Kmetijsko - gospodinske šole iz Šentjurja v Sloveniji. Naj vas srečanje z rimskimi kulturami in zlasti s krščanskimi zakladi notranje obogati in utrdi v vaši zvestobi verskim in narodnim idealom. Vas in vaše drage očetovsko blagoslavljam.

Obiskali smo tudi slovenski papeški zavod Slovenik, kjer nas je gospod Joško Pirc seznanil z zgodovino zavoda in z vatikanskimi prizadevanji za priznanje Slovenije.

*Marjeta Kranjc,
3.AG, SVKG šola Celje,
e. Šentjur*

Razvoj učno - vzgojnih ustanov v naši občini

Od leta 1945 do danes so nastale v naših učno - vzgojnih ustanovah številne, velike spremembe, ki jih ne kaže prezreti.

Pred okupacijo smo imeli v Šentjurju 12 šol; vse so bile zgrajene ob koncu 19. in v začetku 20. stoletja. Zadnja šola, zgrajena še v stari Avstriji, je bila šentjurska. Zgrajena je bila leta 1909. Leto kasneje smo dobili še Kmetijsko šolo.

Med vojno so bile požgane šole na Planini, Kalobju, Blagovni, Slivnici in Žusmu. Do leta 1948 so bile spet vsaj za silo obnovljene. Tega leta pa je bila zgrajena tudi šola v Dobrini, ki je bila tudi naša prva nova šola po letu 1909. Plaz gradenj se je utrgal leta 1966, ko je bila zgrajena šola na Slivnici, v petih letih pa so ji sledile šole na Planini, v Šentjurju, Loki, na Ponikvi, v Dramljah in nato še dogradnje na Slivnici ter na Blagovni. Pred dvema letoma je bila zgrajena še šola v Dobju. Vse naše osemletne šole imajo sodobne telovadnice (prej je telovadnico imela le šentjurska šola in še ta je bila poplavljenjena).

Predšolske ustanove, to so vrtci, so začele delovati leta 1966. Danes jih imajo skoraj v vseh krajevnih skupnostih. V Šentjurju, na Planini in Slivnici delujejo v svojih posebnih stavbah, sicer so pa v šolskih prostorih.

Šentjur, mesto velikih Ipavcev, je dobil glasbeno šolo leta 1968. Pričeli so z oddelkoma za klavir in harmoniko, sledili pa so oddelki za godala, pihala, trobila in kitaro. V naši godbi na pihala so danes že skoraj sami nekdanji in sedanji gojenci glasbene šole.

Torej napredek na vsej črti!

Ernest Rečnik

Tržnica kasni

V petek, 3. septembra, je gospa Anita Koleča, predsednica komisije za pripravo občinskega praznovanja, sklicala sestanek s podjetniki, ki imajo svoje lokale v tržnici in se poskušala z njimi dogovoriti za sodelovanje pri slavnostni otvoritvi tega objekta za občinski praznik.

Odziv je bil bolj klavrn: od triindvajseterice povabljenih so se vabilu odzvali le štirje, le gospod Amon in Hmezad pa sta obljubila, da bosta na slovesni dan odprla svoja lokala. Vsi lastniki so se močno pritoževali, da jih pri delu nenedejano močno ovirajo občinske inšpekcije, saj jih njihove številne zahteve spravljajo v obup. Zlasti predstavnica Hmezada je bila ogorčena nad odnosom občine do tega objekta, saj izgleda, da se občinarji sploh ne zavedajo, da so v objekt vložena velika sredstva, ki nikakor ne smejo stati. Končno so se le dogovorili za minimalni obseg sodelovanja pri pripravi otvoritve, za sofinansiranje ansabla Vinka Cverleta, ki bo poskušal v tržnico zvabiti dovolj Šentjurčanov ter dati praznovanju ustrezno razpoloženje.

Občina Ponikva da ali ne ?

Pravijo, da obstaja več poti, s katerimi bi se približali Evropi, in ena med njimi je z listino Evropske skupnosti usklajena nova organiziranost občin. Nove občine naj bi imele do 5000 prebivalcev in naj bi bile približane občanom.

Tako občino smo na Ponikvi že imeli pred letom 1941. Takrat sta ji županovala g. Žličar in g. Štor in je namesto banke imela svojo Hranilnico in posojilnico.

Na republiki je že precej jasno, kakšen bo videti ta novi komunalni sistem, pri nas na Ponikvi pa je še vse bolj tiho. Slišati je le, da naj Ponikva ne bi imela svoje občine, ampak naj bi ostala v okviru sedanje šentjurske občine.

Kje ste predstavniki krajevnne skupnosti, da nam razložite, kakšno usodo ste nam namenili? Ali naj bi res Ponikva še naprej ostala nekakšna šentjurska provinca?

Vzemimo stvari v svoje roke in dobro premislimo! Ne odločamo se le zase, ampak tudi za bodoče rodove.

Nataša Grmec

Bilo je zabavno

Živimo v času, ko vse prehitro beži mimo nas, ko nimamo več časa drug za drugega in še celo zase ne!

Na Ponikvi so se odločili drugače. V soboto, 4. septembra, so se zbrali ponkovski rekreativni tenisači na športnem srečanju, ki pa ni imelo zagrizenega tekmovalnega značaja. Zabavali so se ob igrar parov in pri tem pozabili na življenske težave. Da bi se igralci preveč ne zagreli, je poskrbela mati narava in jih občasno hladila z dežnimi plohami, kar pa jim sploh ni moglo pokvariti prijetnega razpoloženja, ki se je ob jedachi in pijači nadaljevalo pozno v noč.

Nataša Grmek

Na Slomu že zorijo jabolka

Na rahlo razgibanem svetu okoli Slomškove rojstne hiše v Unišah in na Hotunjah ima Družbeno kmetijsko posetvo Meja 60 hektarov prelepih sadovnjakov, ki so v polni rodnosti. V pomladanskem cvetju je pogled nanje prelep, še bogatejši pa je sedaj, ko so jabolka v zorenju.

Letošnja ugodna pomlad in poletje sta dala izredno sadno letino. Res je sicer, da bo treba od pričakovanega pridelka zavoljo suše odšteti 10 do 15 odstotkov, vendar bo pridelka še vedno okrog 1800 ton. Obiralni čas za zgodnje sorte je že stekel. Na posestvu bodo rabili kar lepo število obiralcov in so zanje povprašali na Zavodu za zaposlovanje. Pa so brezposelni zelo "štímáni", saj so jih od stotin čakajočih uspeli dobiti le 27. Na eni strani ljudje jadikujejo, da nimajo dela, na drugi strani pa se jim nudi delo, ki ni prav nič zahtevno in bo trajalo ves mesec, zaslužek pa tudi ni slab, saj zasluži najslabši obiralec dnevno vsaj 1000 tolarjev, pridni pa tudi tri ali več tisočakov. Pa še dva topla obroka dobijo povrhu. Ker ni domačih obiralcov, jih bodo 80 dobili iz Hrvaškega Zagorja.

Na posestvu bodo tako kot vsa leta doslej prodajali jabolka tudi na drobno, pravijo, da po ugodnih cenah.

Ernest Rečnik

Uspešno izvedena letna šola v naravi

V času od 29. julija do 5. avgusta je na Debelem Rtiču izvajalo program šole v naravi 141 učencev 4. razredov osnovnih šol iz Šentjurja, Blagovne in Dramelj. Za izvedbo programa je skrbelo 6 razrednikov in 10 učiteljev plavanja.

Osnovni namen letošnje šole v naravi je bilo učenje in izpopolnjevanje plavanja ter spoznavanje favne in flore obmorskega sveta.

Na začetku našega dela je bilo kar 35 učencev, ki niso znali plavati, na koncu pa so ostali le štirje, ki niso uspeli preplavati 25 metrov, kar je norma za plavalca pripravnika. Sedem učencev je doseglo naziv plavalec - pripravnik, 60 učencev bronastega delfina, 67 učencev srebrnega delfina in trije učenci zlatega delfina.

Poleg plavanja so bili učenci aktivni v opazovanju in spoznavanju živalskega in rastlinskega sveta, podnebnih značilnosti, konfiguracije tal itd. Merili so temperaturo zraka, vode, plimo in oseko, odkrivali lepote Pirana, se merili na športnem področju in raznih družabnih igrar. Ni pa jim zmanjkalo časa tudi za zabavo in ples.

Kot vodja letošnje šole v naravi sem z delom učencev in učiteljev ter z izvedbo programa zares zadovoljen.

Pohvala vodstva letovišča, da tako dobro organizirane skupine še ni bilo na Debelem Rtiču, pomeni veliko, hkrati pa nas obvezuje, da z vso resnostjo pristopimo k načrtovanju šole v naravi za naslednje leto.

*Vodja LŠN:
Marjan Gradišnik*

Dobjani so poskrbeli za varnost svojih šolarjev

Naj- ribič 1993

V nedeljo, 5. septembra, so se voglajnski ribiči zbrali pri Ribiškem domu na Slivniškem jezeru, da bi po stari tradiciji izbrali novega carja, ki bi vladal članom društva in ribam do naslednjega kronanja.

Preko 40 ribičev je pridno vihtelo svoje palice in ribam ponujalo vse mogoče in nemogoče vabe. Glavni organizator in razsodnik Joško Kovačič je začetek tekmovanja postavil na 6. uro zjutraj. Bil je še tak mrak, da smo trnke z obema rokama lovili po zraku. Tekmovanje naj bi zaključili ob 12. uri, ko je že marsikdo namesto plovčka videl le še steklenico hladnega piva. Še dobro, da je demokracija pokukala tudi v ribiške vrste: da ne bi lovili v mraku ali v pripeki, je vsak ribič lahko prišel in končal z lovom v določenem času po lastni presoji. Seveda pa je Joško demokratiziral tudi druga pravila - tako mladoletne ribe niso imele volilne - lovne pravice in to pravico so dobile le tiste, ki so kazalec na tehtnici pognale tja preko enega kilograma. Pa tudi zmagovalec te tekme ni bil več car, ti so namreč svoje obdobje preživeli in med ljudstvom niso več priljubljeni. Joško se je po moško odločil, da bodo od sedaj naprej ribe vsako leto izbirale "NAJ - RIBIČA VOGLAJNE".

In izbrale so ga. Ta naslov si je z ulovom 3,5 kilograma težkega krapa priboril Jože Križan, njegov spremljevalec pa je postal Boris Ocvirk, ki je z Adijevim ostrizem uspel prelisičiti nekoliko sramežljivo ščuko. Tehnica ji je pokazala le 1,3 kilograma, pa še tega ne vemo, če je

"Naj ribič" nasmejan kot da večje ribe še ni videl

pred tehtanjem izpljunila zapeljivega ostriza. Pa kdo bi gledal na to!

Po razglasitvi rezultatov in podelitvi priznanj je vsakdo želel čimprej priti do svojega "prašiča" in hladne laške penine. Potem so se kmalu razvile prave ribiške razprave. Mnogi so imeli za prikaz svojega ulova prekratke roke in so po ribiški navadi to svojo telesno pomanjkljivost nadomestili s prikazovanjem razdalje med očmi. Resda takšnih mrcin ta dan nismo videli, toda v poznem popoldnevu se nam je vse bolj dozdevalo, da sta Jožetov krap in Borisova ščuka vse daljša in debelejša.

Domov smo odhajali, nekateri kislih, večina pa zadovoljnih obrazov. Še najsmrečnejši pa je bil gospodar Anza, ker mu tega dne nismo preveč izpraznili jezera. Do drugega tekmovanja pa nam je tako že obljubil nove tone rib in med njimi tudi take, ki jih bomo po dolžini merili kar s štirimi rokami.

M. Š.

Prvi dan v šoli jahanja

Že od nekdaj so me privlačili vesterni in v njih kavbojci na konjih, ki so znali tako spretno zavijetati laso, če kakšna krava ni ubogala. Skozi vse moje odraščanje sem si želel na svoji zadnjici okusiti trdoto konjskega sedla in kar naenkrat sem padel vanj, v šoli jahanja Pegaz v Slovenskih Konjicah.

Pegaz je bil v starogrški mitologiji iz krvi meduze, ki jo je ubil Perzej, rojeni krilati konj. Moji kobili sicer ni bilo tako ime, obnašala pa se je skoraj tako kot starogrški krilatec.

Najprej sem se učil vijugati, nato pa sva z učiteljico začela s kasom. To je način teka, ki zahteva od jezdeca, da na vsaka dva konjeva koraka stegne noge in komolce, hkrati pa se tudi dvigne v sedlu.

Klub Pegaz ima štiri kobile, enega konja in enega žrebca, povrhu pa še zelo zanimivega mačka, ki spi v boksu poleg kobile, na kateri jezdim jaz. In še na kozo ne smem pozabiti: taka je kot gams pod Storžičem!

Jernej Jančič

Ana Padovac: po krivici so mi vzeli službo!

Gospa Ana Padovac je bila gostinska delavka v Pivnici. Dne 25.8. 1992 jo je direktor Merxa gospod Drago Horvat odstranil z njenega delovnega mesta, ker naj bi huje kršila svoje delovne obveze in kalila javni red in mir. Njegov sklep sta kasneje potrdila disciplinska komisija in tudi upravni odbor. Sodišče združenega dela pa je 15. aprila letos ta sklep razveljavilo in zahtevalo od Merxa, da svojo delavko vzame nazaj v službo in ji izplača zahtevano odškodnino. Sledila je pritožba Merxa na Ljubljano in ker so božji mlini bolj počasni, gospa Padovac še vedno čaka doma na svoje delovno mesto.

Ana Padovac: "Res je, da sem takrat za krajši čas zapustila svoje delovno mesto, ne zato, ker bi ne hotela delati, le družinske

probleme sem imela. Tudi s policajem, ki me je hotel zasliševati kar za šankom, sem bila morda malo preosorna, toda da bi zato morala biti ob službo, 140 nadur, 16 dni dopusta in regres, se mi zdi le prehudo. Bolj gotovo je, da se me je vodstvo Merxa, podobno kot mnogih drugih starejših delavcev, hotelo čim bolj poceni odkrižati in se potem s t. i. lastninjenjem polastiti naših žuljev. Vodstvo je v odnosu do mene zelo dvolično: jaz sem za nekajminutno odstonost izgubila službo, vodja Motela, gospa Novakova, pa že nekaj let med službenim časom cele ure dela na Radiu Šmarje, pa je vse lepo in prav.

O tem, kako v Merxu gospodarijo, je pa bolje, da sploh ne govorim. Prodali so Sladico, lokal v Slivnici, stanovanja, zdaj prodajajo še Motel, pa od vsega tega denarja ni nič. Vse bodo napravili!"

Turistična prireditev na Planini

Prizadevni Planinčani so jo pripravili že petnajstič po vrsti, tudi letos skrbno in domiselno. Resda ni bilo v množici obiskovalcev videti tujih turistov, toda tudi sami in njihova Planina so vredni in potrebni družabnih dogodkov, so dejali.

Staroselski Planinčan je bil čisto pravi

Ivanka Uduč: Prava "PRŠJAČA" pride le iz kmečke peči

Zvezda prve mokre sobote: Zaradi dežja se sploh ne sekiram

Nekateri z dežniki, gospod Obrez pa z "notranjim ogrevanjem"

Na čelu tradicionalne povorke je jezdil v živalske kože ognjen staroselski Planinčan, v resnici je bil malce podoben tistemu iz njihovega grba, za njim pa so se zvrstile vprege s skupinami Predice z Visoč, Šinklarji iz Podlogale, Svatje z nepogrešljivima ženinom in nevesto ter seveda tudi Šrangarji. Na igrišču pred šolo bi se ravno moral pričeti program, ko se je ulilo kot iz škafe - in turistične prireditve je bilo konec oziroma so jo predstavili na naslednjo nedeljo, ko jim je bilo nebo bolj naklonjeno. Nekateri od okrog 500 obiskovalcev so veselo rajali vse tja do polnoči.

Trgovsko podjetje, p.o.

63230 Šentjur pri Celju
Mestni trg 3Telefon: 063/741-320
Telefax: 063/741-372

Trgovsko podjetje
RESEVNA Šentjur
nudi - priporoča

v svojih prodajalnah ugoden nakup:

pralni prašek ARIEL 3kg	1.219,60
ARIEL ULTRA konc. 3kg	1.798,50
DASH 3 ULTRA konc. 3kg	1.219,50
DASH Regulator 4.8kg	1.705,00

premog Velenje KOSI t	5.438,40
KOCKE t	4.804,80
KSILIT - leseni premog t	7.260,00

Cene so brez prevoza.

OZIMNICA

- krompir	29,90
- svinjske polovice s slanino	335,00
- svinjske polovice brez slanine	428,00

Naš kupec - Vaše zadovoljstvo!

Vsem krajanom
in krajankam
občine Šentjur čes-
titamo za občin-
ski praznik.

Šentjurske

NOVICE

Pridružujemo se
čestitkam za
občinski praznik

Šentjurske

NOVICE

alpos

Šentjurčanom in
okoličanom čestitamo
za občinski praznik!

alpos

ŠMARJE PRI JELŠAH

93,7 MHz

Kotiček za zdravje**Mikrosporiaza**

Ko smo se komaj malo oddahnili pred nevarnostjo pikov klopotov in morebitne okužbe z virusom meningitisa oz. borelijo, nas v javnih občilih opozarjajo na novo nalezljivo bolezen - mikrosporiazo, ki jo prenašajo psi in mačke. Mikrosporiaza ni nova bolezen, res pa je, da se je na nekaterih območjih Savinjske doline in okrog Sl. Konjic pojavila v nekoliko večjem obsegu.

Bolezen je nalezljiva in se prenaša ob stiku z okuženo živaljo ali z okuženim človekom, lahko pa tudi preko uporabe različnih predmetov, toaletnih potrebščin ali obleke. Povzročitelja obolenja sta glivici *Microporum canis* in *Maudouini*, in ker so prenašalci glivic največkrat hišne domače živali, je zatiranje bolezni otežkočeno. Pri psih in mačkah navadno ne opazimo sprememb na koži ali dlaki - posebno pri mačkah ne, bolezen pa prenašajo, zato opozarjamo predvsem otroke, naj ne božajo neznanih ali kakorkoli sumljivih živali.

Žarišče bolezni opazimo največkrat na odkritih in mehkejših delih kože, kot so obraz, vrat, roki, pogosto pa je prizadeto tudi lasišče. Najprej nastane na koži majhen, srbeč mehurček, ki se širi, koža je pordela in se drobno lušči. Dlake in lasje postanejo na obolelih mestih krhki in se lomijo, kasneje lahko pride do začasne plešavosti. Ko bolezen napreduje, se neredko pojavi še gnojna okužba kože. Od okužbe do pojava bolezenskih sprememb (inkubacijska doba) navadno preteče 10 - 14 dni in bolnik je kužen ves čas, dokler so prisotne spremembe na koži. Obolenje zdravimo z mazili, včasih s tabletami, otroci z dokazano okužbo ne smejo v vrtec ali šolo. Sicer pa obolenje ni nevarno in ne pušča posledic.

Pomembno je, da se okužbi z mikrosporami izognemo, torej skrbimo za zdravje naših domačih ljubljencev, neznanih ali sumljivih živali pa se izogibajmo.

**Dr. Draga Kovač - Škoberne
spec. šolske medicine**

Obvestila matične službe**Poročili so se:**

Dane Gubenšek iz Straške gorce in Frida Kranjc iz Voglajne
Franc Polutnik iz Šentvida in Tatjana Perčič iz Planinske vasi
Igor Muškotevc iz Bukovja in Ivanka Gorjup iz Vodul
Albin Herič in Leopoldina Gobec, oba iz Okroga
Ciril Mastnak iz Šedine in Mateja Jager s Straže na gori
Mirko Tovornik iz Lok in Marjana Jevšnik iz Košnice

Umrli so:

Franc Fidler iz Šentjurja (59), Stanko Grdina iz Jakoba (70), Friderik Drobnak iz Boletine (37), Anton Klanjšek iz Primoža (75), Jožef Korene iz Brega pri Sevnici (65), Matilda Muškatevc iz Bukovja (71), Katarina Rudolf iz Goričice (87)

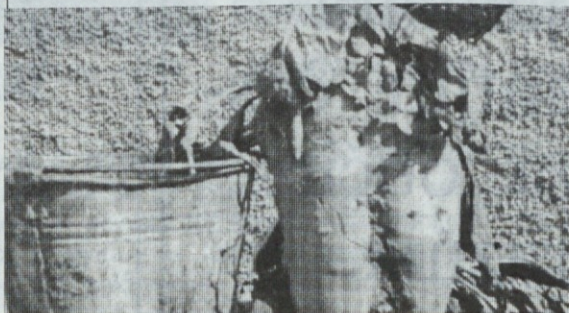
Voglajna

Voglajna moje mladosti:
vijugasta struga zelenih bregov,
zvončki med grmovjem,
modra krila kačjega pastirja,
trnek starega ribiča,
zorane njive vedno blatnih Del,
med brajde skrita domačija priletne Mlakarce
in zvonki smeh njenih hčera,
lesena klopca v senci grbastih vrbe,
pok bičev s konjskih hrbtov,
ki so po prašni cesti vozili hlodovino,
mogočni ho - ruk proletarja Borlakove žage,
veselje Srebrnega kota,
ljubezenska šepetanja,
prvi poljub,
telo,
ki brsteti je začelo.

Voglajna sedanosti:
potuhnjeno skrivnostna,
polna vsakršnih vonjav
motno rjava
lena.

Odtekla nama je mladost,
ostali so spomini.

I. Podgajski

Jazbečevemu Ivančku je obilno rodila
pesa: Tale tehta 8.5kg!

Veterinarska dežurstva

Od 24. do 30. septembra:
J. Hrovat, dr. vet. med.
Od 1. do 7. oktobra:
M. Drešček, dr. vet. med.
Od 8. do 15. oktobra:
F. Zapušek, dr. vet. med.
Od 15. do 22. oktobra: J. Pangerl, dr. vet. med.

Si

Učili so me,
da je Nekdo,
ki vse vidi,
ki vse ve,
ki ima moč nad močjo.
Učili so me, da Si,
da si vladar zemlje
in vsega življenja.
In pravili so,
da si milosrčen in usmiljen,
da tvoja ljubezen živi vse
ljudi!
Kje tvoje je usmiljenje
do narave, gozda, trave,
ki od suše umirajo stoje?
Če že ne gane te človeški
strah,
naj ti tiha prošnja zemlje
seže do srca!

I. Uduč

Palčkov proces - pravica ali prevara ?

(6. nadaljevanje)

Franc Gaber iz Cerovca:

Ivana Laubiča - Palčka sem poznal še izpred vojnih let. Hodila sva na isto šolo, vendar je bil on dve ali tri leta za menoj.

Kako je bilo med vojno in tik po njej, ne vem, ker sem bil v partizanih na Dolenjskem in sem se demobiliziral šele spomladi 1947. leta. Kmalu po vrnitvi domov pa sem se srečal z njim.

Bilo je meseca maja ali junija 1947. leta, ko sem se lepega jutra zarana odpravil kosit. Po stari koščevski navadi sem se ogrel s kozarčkom slivovke in dobro razpoložen tam nekje pri Fajkovi kleti razposajeno vriskal in "aufbiksals". Nenadoma se pred menoj pojavijo trije oboroženi možje. Palčka sem spoznal, druga dva pa sta mi bila tuja. Z naperjeno brzostrelko na prsih so me odgnali v Zabukovškovo štal, kjer so imeli na podu velik kup razne trgovske robe, od čokolade in keksov do oblačil. Silili so me, naj si nabere kaj koristnega, jaz pa sem se na moč branil. Palček me je z grožnjami hotel prisiliti, da vzamem ustrojeno volovsko kožo in mu jo skrijem pri sebi doma. Ker sem pred kratkim prišel iz aktivne vojaške službe, sem prav dobro vedel, kaj to pomeni in sem vse trmasto zavračal. Za srajco so mi natlačili kup sladkarij in me nagnali.

Prav hitro sem se pobral in vso robo, ki sem jo nosil za srajco, odvrget za Benkovim vinogradom. Nato sem nekaj časa kosil, a dogodek mi ni dal miru: odločil sem se, da grem takoj v Šentjur in miličnikom povem, kaj se mi je zgodilo. Na postaji milice v Šentjurju pa me sploh niso vzeli resno, nekaj so se muzali in me odslovili, ne da bi kar koli zapisali.

Zmeden in globoko razočaran sem bandal od gostilne do gostilne, in ob dveh popoldne, ko sem ravno vedril za šankom pri Bohorču, je vstopila do zob oborožena skupina miličnikov, ki jih je vodil moj dobri znanec Franček. Lahko si mislite, kako sem bil presenečen, ko sem med njimi zagledal prav tistega moža, ki me je zjutraj z naperjeno brzostrelko prisilil, da sem šel v Zabukovškovo štal. Poklical sem Frančka na stran in mu zašepetal, da ima med svojimi ljudmi križarja. Ta pa je le odkimal, mi resno svetoval, naj se ne vtikam v stvari, ki niso zame in naj molčim kot grob, če hočem še nositi svojo glavo na vratu.

Do konca zmeden sem odtaval nazaj domov v Grušce in se dolgo trafil s tem dogodkom. Šele dosti kasneje se mi je posvetilo, kako je s to zadevo: Palček je delal za udbo in je preiskušal tudi mene. Če bi bil vzel tisto volovsko kožo, bi prav kmalu dobil miličniški obisk in bi končal v zaporu, tako kot toliko drugih Drameljčanov, ki so mu nasedli.

Tudi jaz sem slišal, da Palček ni bil obsojen in da udobno živi nekje v Srbiji. Verjamem, da je tako.

Jože Laubič iz Svetelke:

Moja zgodba bo malo daljša, saj menim, da dogajanje okrog Palčka le ni bilo tako enostavno, kot to morda izgleda zdaj. Vso zadevo je potrebno ocenjevati širše in z določenim razumevanjem tistih časov. Bili so to nekam čudno divji časi, ki so nas potegnili v svoje vrtince. Mnogo

mojih znancev in sorodnikov so ugonobili, nekateri smo se bolj ali manj uničeni po dolgih letih preganjanja in jetniškega zapostavljanja vrtni v Dramlje, drugi pa so se za vedno izgubili po svetu.

Pisalo se je leto 1950. Imel sem sedemnajst let, in tako kot večina mojih drameljskih vrstnikov sem bil oborožen, samozavesti in objestnosti pa mi tudi ni manjkalo. Ne bi mogel reči, da sem bil posebno goreč politični oporečnik, bil sem pač tak kot večina Drameljčanov. Na eni strani je bila peščica partijcev, ki so podprti s policijo in udbo uveljavljali takratno revolucionarno oblast, na drugi strani pa smo bili navadni smrtniki, ki smo se upirali obveznim oddajam, prisilnim kolektivizacijam, tudi samovolji nekaterih oblastniških podreptnikov ter skrbeli za svoje preživetje, kakor je pač kdo znal in mogel. Napetosti zaradi te delitve na posvečene posameznike in brezpravno "rajo" so bile vedno prisotne, ob njih smo zrastle in vzgojeni smo bili v mržnji do "onih". V takem vzdušju se ni bilo težko vsak trenutek znajti na oni strani takratnega zakona.

Moj dve leti starejši brat Martin se je tako preživil s "švercem" in jaz sem mu pridno pomagal; zaklala in preprodala sva vsaj 50 govedi, preden so naju miličniki ulovili. Za dokazano preprodajo dveh govedi je bil brat obsojen na tri leta zapor in ko bi marca leta 1950 moral v zapor, je odšel raje v hosto. Tam se je srečal s Palčkom in njegovimi pajdaši ter je zaživel z njimi uporniško življenje. Od takrat dalje so bili udbovci redni nepoklicani gostje v naši hiši in njihovo nadlegovanje je bilo res neznosno. Mene in očeta so hoteli na vsak način prisiliti, da bi izdala Martina. Nekega dne je očetu prekipelo, in močan kot je bil, je tri nadležnežne dobesečno vrget ven skozi okno. Seveda so se vrtni in ga tako zdelali, da je obležal sredi hiše ves polomljen in v mlaki svoje krvi. Z lojtrskim vozom so ga odpeljali v Stari pisker v Celje. Tri mesece kasneje je v zaporu podlegel.

(nadaljevanje prihodnjič)

Franč Kovač

"Živine" na razstavi

Po predolgi desetih letih, ko smo si Šentjurčani zadnjič v živo lahko ogledovali domače živali na šentjurskem Expo - centru pri klavnici, se nam je leta gospodovega 1993 na sam dan Male maše spet ponudila krasna priložnost, da obnovimo svoje poznavanje živalskega sveta.

Vse najlepše o razstavnih eksponatih, ki so odlično odigrali svoje vloge. Bili so kot pravi!

Množica okoliških kravjerejcev, nič manjša množica vseh sort kravjih strokovnjakov ter občinskih oblastnikov se je postavila okrog lično okrašenega prizorišča in uživala. Krave so s svojimi manekenskimi veščinami razveseljevale svoje lastnike in spravljale v obup konkurenco, kravjereji so se vneto slinili okrog strokovnjakov, ki jim navadno strežejo s premijami in podobno posvetno šaro, vsi skupaj pa so poskušali na vsakem koraku izžarevati svojo ljubezen do oblastnikov. Visoko nad vsemi je lebdela avreola gospoda presvetlega ministra Osterca, ki je vse prisotne človeške in živalske osebe počastil s prekrasnim dolgim in čisto praznim, a navdušujočim govorom. Vso sceno pa sta obvladovala združujoča stanovska nevoščljivost in prodoren mikrofonski simpatični Mojce.

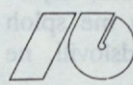
Najboljše manekenke so gospodje župan, minister ter mlekarški biznismen iz Ljutomera počastili s pristnimi objemi in ogrlicami, njihovi oskrbniki so dobili po eno nepredebelo kuverto, vsaj dve priznanji, nekateri tudi tri ali štiri, le redki pa košare, napolnjene s klobasami in buteljki. Nato so tisti bolj enaki med enakimi odšli v Jurijevo jedilnico (no, morda je tudi Jurmesova?), kjer so zaključili svoj plodni izobraževalni dan ob polni mizi in izbranih besedah nekaterih govorcev.

Po obrednem zaužitju Jurijevih oziroma Jurmesovih proizvodov in splakovanju ust z žlahtno kapljico se je pričelo besedovanje. Novopečeni direktor Zadruga je gospodu ministru povedal zanimivo prisposodo o drobtincah in kosu kruha, ki so jo prisotni pospremili z odobravajočimi vzkliki. Profesor Dolfe Cizej, eden izmed prvih povojnih ravnateljev šentjurskega "Runkel faksa" in vrhunski poznavalec tovrstnih prireditev, se je taktno izmaknil oceni kravjih manekenk, ki so menda za Šentjur še kar dobre, za resnejšo medkrajevno primerjavo pa že niso več, ni pa pozabil zvito pripomniti, da je očaran nad številnimi velikimi tostran ograje razstavljenimi "živinami". Minister Osterc, mimogrede je obelodanil, da je zrasel ob konjskem mleku (doslej smo mislili, da molzejo le kobile), in mu verjetno tudi zato njegov šef gospod Drnovšek ne zaupa preveč, je izrazil svoje izredno veselje ob ugotovitvi, da so vse nastopajoče manekenke strankarsko neopredeljene. Pohvalil je našo (oprostite: celjsko) Kmetijsko šolo, ki je brez dvoma najboljša v Sloveniji in ima pravzaprav eno samo hibico, da zna namreč le učiti, vzgajati pa ne. To pa ima katastrofalne posledice, saj se gospodinjstva naučena dekleta potem vdajajo industrijskim delavcem, namesto, da bi brezmejno ljubile svoj stan in njegove moške predstavnike. Naslednji govorniki, same "živine",

doktorji, inženjerji, župani in poslanci, so mu na različne načine hiteli pritrjevati, gospod Bučar pa mu je celo zagotovil, da so bile krave tudi v njegovem času ideološko neobremenjene. Z ministrovim govorom ni bil zadovoljen le gospod Bezenšek, ki je na vsak način hotel zvedeti, če je minister mislil resno ali pa se je le hecal. Prijetno je presenetil tudi gospod šentjurski župan z mislijo o preteklosti, ki izgublja prihodnost, saj je vsem prisotnim, ki se niso mogli odločiti, ali župan misli na ostarele kravje manekenke ali pa želi pomagati prisotnim bivšim udbovskim pomagačem do rehabilitacije, dal priložnost za temeljito lastno izpraševanje vesti.

Družba se je počasi umirjala; nekaj pijančkov je sicer še poskušalo veselo zapeti, ker pa je bil gospod Grdina verjetno bolan - proti vsem pričakovanjem namreč ni odprl ust in spregovoril o svojih živinorejskih spoznanjih - so se pričeli uvidevno razhajati. Nekateri so končali pod težo okusnih maliganov na Zajčevem dvorišču v Lokarjah, gospod minister pa je tako in tako že prej s svojim spremstvom vred zgasnil v neznanu. Govorilo se je, da se privatno pogovarja z Dobjani o projektu ravnanja dobjanski hribov in polaga temeljni kamen za bodoči žitnici namenjeno mlinsko - predelovalno industrijo. Pri Bohorču vsekakor, tako kot pred časom Rigelnik, ni zagreznil, kar mu bomo Šentjurčani dolgo hvaležno šteli v dobro.

Sveti Jurij - press

Splošna banka Celje d.d.

*iskrene čestitke
ob
občinskem prazniku
tradicija,
kvaliteta in
zvestoba*

Šentjur skozi prizmo športa

Ljudje pravijo: Zdravje je največje bogastvo!

Za zdrav razvoj organizma, krepitev in ohranjanje zdravja, boljše telesno počutje in lajšanje težav v dobi staranja je šport eden izmed zelo pomembnih dejavnikov.

Spodbudni rezultati mladih atletov iz Šentjurja, atletov iz preteklosti in druga dogajanja v zvezi s športom v našem kraju, so me vzpodbudila k razmišljanju o nekaterih dogajanjih in problemih v šentjurskem športu.

Rezultati v atletiki in drugih športih kažejo, da v našem kraju rastejo tudi športni talenti, ki jih je potrebno samo odkriti, usmeriti in delati z njimi. Že v preteklosti so iz Šentjurja prihajali mnogi uspešni atleti in atletinje, ki so nosili tudi državni dres tedanje Jugoslavije. Žal v Šentjurju nikoli ni bilo atletskega kluba, s katerim bi lahko naši športniki nosili ime Šentjurja. Zato naši atleti nikoli niso bili deležni pozornosti domačega kraja, kot bi si jo zaslužili. Verjetno so bili v takšni situaciji tudi športniki drugih športnih panog.

S tem se seveda takoj postavi vprašanje, zakaj je (bilo) tako in kaj spremeniti? Mišljenje, da je Šentjur premajhen za vrhunski šport, verjetno ne bo držalo, tudi zaradi pozitivnih izkušenj mest, ki niso večja od našega.

Šport je vse bolj povezan z denarjem. Veliko stvari se da nadomestiti z športnim entuziazmom amaterskih športnih delavcev, vsega pa vendarle ne. Organizacija športne dejavnosti v naši občini temelji le na športnih zanesenjakih, verjetno pa se vse začne na kvalitetni organizaciji dejavnosti. Občina Šentjur je ena redkih, ki področja športa in rekreacije nima pokritega s profesion-

alnim strokovnim delavcem. Če so drugje po svetu naši interes, razloge, smisel in denar za športno rekreacijo, vrhunski šport in nenazadnje tudi za šolski šport, ne vidim razloga zakaj ne bi bilo tudi pri nas tako. Oblast razlaga o majhnem proračunu, pomanjkanju denarja, potrebah v drugih sektorjih..., rezultat na področju športa pa je tak, kakršen je.

Tisti, ki se gibajo okoli športnih objektov v Šentjurju, so verjetno opazili, da se vendarle nekaj premika na samem videzu nekaterih objektov. V prvi vrsti gre za nogometni in atletski stadion ob OŠ, za gradnjo še enega travnatiga igrišča, za prazen prostor med asfaltiranimi igrišči in notranjost šolske telovadnice, pa tudi objekti na bazenu dobivajo prijetnejši videz.

Med ljudmi je splošno znano, da stadion spreminja videz po zaslugi športnih zanesenjakov in menda tudi oblasti. Ograja je bila iz znanih razlogov potrebna, zdaj pa bo najbrž treba razmisliti o kjučavnici na vratih in o tem, kako ponuditi občanom možnost rekreiranja na stadionu, saj takih ni malo (zlasti ob večerih). Tudi notranjost šolske telovadnice spreminja podoba. Že precej načet parket je prelakiran, prišlo je do lepotnih okraskov, dotrajane garderobe se obnavljajo in še kaj. Razmišljati, zakaj je nekdo pripravljen delati in materialno vlagati, je brez pomena, razumljivo pa je najbrž, da ima vsak svoj interes. Takšen ali drugačen. Rezultat je trenutno zelo pozitiven in zahvala gre vsem, ki so k temu pripomogli, vse pa bi morali še naprej spodbujati k podobnim dejanjem.

Vlado Artnak

Renesansa šentjurske košarke

Ni še dolgo tega, ko je KK Alpos Šentjur krojil vrh 2. slovenske lige, premagoval ekipe kot, je Miklavž, polnil telovadnico na vsaki tekmi in je košarka v Šentjurju res nekaj pomenila. Nato sta prišli dve sušni leti, ko je naša košarka hiralala.

Zdaj pa se spet dviga in si zastavlja visoke cilje. Glavni preroditelj je **g. Lapornik**, ki je prevzel krmilo v svoje roke. Po njegovem podjetju se klub zdaj imenuje KK Kemoplast. Z novim vodstvom se spreminja tudi odnos do dela v klubu. Trenersko mesto je prevzel Stanislav Lukič, še lani trener ekipe Rogaške Donat Mg. Formirana je že tudi prva ekipa, v kateri sta dva novince, študent Drobnič, ki je igral za Celje, in pa glavna okrepitev - dvometraš Agič iz Mostarja, ki bo zapolnil vrzel na položaju centra. Ta ekipa je vsekakor sposobna več kot igrati v 3. slovenski ligi, kar je pokazala na dveh prijateljskih tekmah s Preboldom, ki igra v 2. ligi. V Šentjurju so naši košarkaši zmagali s tremi točkami razlike, na gostovanju pa so izgubili z isto razliko v koših. Žal pa se je v Preboldu precej resno poškodoval eden naših najboljših igralcev Jure Škorjanc in zagotovo še nekaj časa ne bo ponovno igral.

Prvi koraki so storjeni, zdaj je potrebno vzpostaviti le še tiste prave vezi med igralci, trenerjem, upravo in gledalci.

Šentjurčani, če hočete gledati domače zmage, pridite na košarkarske tekme!

GK

NK Šentjur v vodstvu

Kljub temu, da so Šentjurčani še brez svojega igrišča in igrajo v Šmarju, so njihovi rezultati obetajoči. V prvem kolu so s 5 : 2 premagali Rudarja iz Senovega, nato so igrali neodločeno v 2 : 2 z Ljubnim v gosteh, to soboto pa so na "svojem igrišču" v Šmarju s 5 : 0 odpravili Elcroj iz Mozirja.

G.K.

Na maraton v New York!

Sem Jernej Jančič in hodim v 7. a razred drameljske osnovne šole. Pišem šolske in domače naloge, tu in tam pa kaj pošljem tudi kakšni časopisni hiši. Objavili so mi že članke v 7D, Ljubljanskem dnevniku in Šentjurskih novicah. Tu sem dobil tudi svoj prvi honorar.

Tokrat sem naredil intervju. Ni mi bilo treba hoditi daleč, le v Pavlijevo sobo sem stopil. Pavli je namreč moj starejši brat, ki se med drugim pripravlja tudi za nastop na newyorškem maratonu.

Koliko je treba preteči na teden, da zmoreš potem 42 kilometrov?

Ni slabo, če pretečeš kakšnih 20 ali 30 kilometrov, včasih več, včasih pa manj. Odvisno pač od počutja in vremenskih razmer, vsekakor pa ni treba pretiravati. Morda si kdo predstavlja, da je hudo težko preteči maratonsko progo in da to zmorejo le redki posamezniki. Sam sem povsem drugačnega mnenja: to razdaljo lahko preteče vsak, ki je dovolj vztrajen, predvsem pa zdrav in se čuti sposobnega za to. Če si vtepeš v glavo, da tega ne zmoreš, potem res ne gre.

Kakšni so tvoji občutki 2 meseca pred odhodom v New York?

Do maratona sta še dva meseca, tako da bo za razburjenje, mrzlično pričakovanje in podobna razpoloženja še dovolj časa. Trenutno se ne obremenjujem preveč s tem. Treniram, kolikor mi čas dopušča, drugače pa bolj mislim na izpite, ki me še čakajo.

kako misliš priti do denarja za letalsko karto?

Upam, da bom uspel dobiti sponzorje, saj drugače ne vem, kako bi prišel do 2000 DEM, kolikor potrebujem za pot in za bivanje v New Yorku. V kratkem bom začel z akcijo iskanja sponzorjev. Morda bodo tudi Šentjurske novice moj sponzor in jaz njihov dopisnik v Ameriki?

Koliko tekačev bo tam iz Slovenije?

Morda kakih dvajset.

In kakšen čas pričakuješ?

O času pa je težje govoriti, saj ne poznam proge, niti ne vem, kakšna klima je novembra v "velikem jabolku". Poleg tega so časi v drugem planu, saj je ta maraton rekreativna prireditev brez profesionalcev. Računam na tri ure in pol.

Pavli, želim ti mnogo sponzorjev in dober čas!

Nekaj atletskih rezultatov

V Novem mestu je bilo državno prvenstvo za mlajše mladince in mladinke. Sodelovali so tudi atleti iz Šentjurja, ki sicer tekmujejo za AD Kladivar - Cetus. V teku na 3000 m je bil Primož Pangerl drugi, Eva Kovač in Tone Ojstršek sta osvojila četrti mesti v teku na 2000 m, Darja Šmid pa je bila s štafeto 4 x 100 metrov peta.

V avstrijskem mestu Volkermarktu je bil mednarodni atletski miting za mlajše kategorije, na katerem so se zbrali mladi atleti iz Avstrije, Hrvaške, Nemčije in Slovenije. Nastopila sta tudi dva mlada upa iz Šentjurja. Darja Šmid je v teku na 200 m osvojila 6. mesto, Mojca Stropnik pa je v teku na 1000 m celo slavila svojo prvo mednarodno zmago.

V Mariboru so na državnem prvenstvu za starejše mladince in mladinke atleti iz Šentjurja dosegli naslednje rezultate: Primož Pangerl je bil peti v teku na 3000 m, Eva Kovač na enako dolgi progi tretja, štafeta 4 x 400 m, v kateri teče Darja Šmid, pa druga.

Eva Kovač si je z dobrim rezultatom priborila mesto v ekipi državnih prvakinj in bo nastopila na mladinskem evropskem ekipnem prvenstvu, ki bo v soboto 25. septembra v Celju.

Vlado Artnak

OKO KAMERE: Kdo vse danes ne vozi avta?

Ferdo

Temnilo se je že, ko je Ferdo nalahno pritisnil na kljuko misleč, da bo neopažen vstopil. Toda stara, razmajana vrata so zapela svoj škripajoči refren in izdala prišleka. Ribiško palico je postavil na staro mesto v kot, sam pa se je naslonil na pult in s slabotnim glasom naročil: "Kratkega daj, ne, kar dva, da si dušo privežem. Prekleta reč, saj pravim", je godel sam s seboj in zlih žganje vase.

"Prisedi, nas bo več," so ga vabili stari znanci, ki so takoj zaslutili, da s Ferdom ni nekaj v redu, ker ne žvižga.

Obotavlja je pridrsal do mize in takoj sedel. "Kje pa je danes tvoj žvižgec, so ti ga ribe požrle," so ga dražili in mu ponudili kozarec belega.

"Žvižgec so mi res požrle, mene pa so samo obliznile. prekleta reč, vam pravim," je dodal, ko je znova segel po kozarcu. Primaknil je stol čisto do mize, vrgel strupen pogled na poslušalce, se odkašljal in pričel pripovedovati.

"Kaj takega pa še ne, smejale so se mi, te preklete babje čeljusti. Vse, vse jih bom enkrat polovil in takrat bodo videle kdo je Ferdo," je dejal ves razburjen. "Kdo se ti je smejal, povej no, kaj hodiš po ovinkih in nas dražiš," ga je spodbujal Jur, in pomenljivo pogledal po drugih, ki so mu kimaje pritrjevali, kot bi slutili veselo novico.

"No, le lepo počasi," je začel svojo pripoved Ferdo. "Žvižgam, pojem, moja stara mi nekaj naroča in krili z rokami za menoj, jaz pa vzamem palico, vabi in gremo. Sonce sije, jaz pa lepo počasi ob vodi. Nikjer žive duše, mir, mir in vetrc, ki je pripeko blažil. Postanem na starem mestu, saj veste kje, tam, kjer sem si izkopal stojišče in postavil klopco. Prevroče se mi je zdelo, pa hajd naprej. Na ovinku sem zopet malo postal, da bi se razgledal. Ko sem iskal cigarete, mi je padla škatla s črvi na tla. Prekleta sitnost. Pobiral sem jih revčke po prašni poti. Tako jim je bilo vroče, da se jim je kar koža sušila, mani pa grlo. No, pa ga dajmo malo na zob, da žeja mine," je predlagal Jur, in urno naročil liter belega. Prazne kozarce so postavili na mizo in čakali, kaj bo Ferdo še povedal.

"Tisti grm za ovinkom bo kar pravnjnj. malo senčice, malo zavetja, poglejmo, sem si dejal. Tam bi lahko še zadremal, če me te babje čeljusti ne bi zvabile čisto na rob potoka. Vrže se ti najprej ena ven, potem še druga, kot bi hotele reči, le poglej nas, same težke lepotic. Ferdo, zdaj, ali nikoli, si pravim. Vržem trnek, čakam, nič. Vroče pa tako, da bi pol Voglajne popil, čeprav mi ni kaj dosti do vode. Tegale pa se ne bi branil, še na smrtni postelji ne, vam pravim," dvigne kozarec, pogleda ocenjujoče skozenj in ga na dušek zvrne.

"No, kje smo že ostali, ja, ja, že vem, vzamem svojo čutarico, prvo pomoč, saj veste, naredim požirek, hitro zatakнем flaškon za srajco, takrat pa pocuka. Ne pocuka, povleče, vleče mene, palico in naenkrat mi je zmanjkalo tal pod nogami, čof, štrbunk, pa sem bil v vodi. Ozrem

se naokoli, palice nikjer. Natančneje pogledam, pa jo zagledam. Na drugi strani potoka, kjer so se veje dotikale vode, se je zataknila. Vodni tok jo je odnesel tja, ali pa tista babja čeljust, ki je tudi mene potegnila v vodo.

Stal sem revček v vodi, pa mi je kar dobro delo, vam rečem. Ko pa sem se prestopil in hotel zakoračiti k drugemu bregu, mi je čevljev ostal v blatu. Prekleta reč. naredil sem še en korak in bil sem bos. pa kaj čevlji, palica, ki mi jo je sin poslal iz Nemčije je bila najvažnejša! Zaženem se na drugo stran, pa me je kar nekaj vleklo k tlom. Komaj sem se oprijel veje, palica pa adijo, lepo počasi naprej. Malo v levo, malo v desno, kot bi plesala valček, vam pravim."

"Zakaj je nisi takoj zgrabil, si pa tudi neroden," je dejal Jur, ki je zopet točil v kozarce. Ferdo je pogoltnik slino, tudi kritiko je mirno sprejel, izpraznil kozareček rujnega in nadaljeval: "Komaj sem se dvignil iz vode, srajco mi je potegnilo iz hlač, moja čutarica pa je odplula na dno Voglajne. To me je pa tako ujezilo," je grmel Ferdo in tolkel s pestjo po mizi, "slekel sem srajco, jo zalučal na breg in se pognal za palico. Takrat sem jo prijel, stisnil k sebi, in bila je moja."

"Kaj pa čevlji?" je vprašal Tona, ki je med tem znova naročil pijačo. "Kaj čevlji, naj jih imajo tiste gospodične, da ne bodo hodile bose na ples, glavno, da imam palico." Pritrujujoče so mu prikimavali, Ferdo pa je nadaljeval: "Dobro, da je sonce še sijalo, ko sem se privlekel iz vode. Ja, ja, privlekel po trebuhu, ves blaten kot tak prašič, ki se po blatu valja. Noter sem čofnil čist, iz vode pa sem se privlekel umazan in slabe volje, vam rečem, ni se bilo kam prijeti, samo šopi na pol suhe trave so moleli skoraj do vode."

"Ali ti je kdo pomagal?" ga vpraša Hanza, ki ves čas pogovora tako zavzeto posluša, da pozabi zapreti usta. Tako je laže pil in poslušal.

"Pomagaj si sam in bog ti bo pomagal, saj veš tisto. Stopim za grm, slečem hlače, se malo ocedim in cape razobesim po grmovju." "Kar nag si bil," se čudi Jur. "Takšen, kot me je mati rodila. Stojim ti jaz nekaj časa čisto pri miru. kar prileti od nekod komar, dva trije, cel bataljon, vam pravim. Pa so me začeli žreti spredaj, zadaj, zgoraj, spodaj, povsod. Jaz mlatim okoli sebe, se bijem, kolnem kot kak Turek, da sem se kar sebi čudil, od kod se mi jemlje. Tisti mir, tista tihota, ki sta prej vladala ob vodi, sta se umaknila in poslušala, kako se tolčem po vsem telesu. Ja, pa sem se domoslil. Svojat komarska bi me še ob pamet spravila, če si ne bi nataknil mokrih cot. Kar plesali so okoli mene in se veselili moje krvi." "Kaj potem?" so vsi vprek spraševali, se hudomušno posmihali in se drezali pod mizo z nogami. "Le počasi, potem sem sedel v travo in gledal v vodo. Kar na lepem so se mi pričele smejati, te preklete babje čeljusti. Povsod jih je bilo polno. Metale so se ven, kot bi imele parado, mi kazale osle, udarjale z repi, da se je voda kar penila. S svojim nesramnim obnašanjem so me pripravile tako

daleč, da sem vzel dolgo palico, in začel udrihati po njih, one pa so se potuhnile in se mi smejale od daleč. Pljunil sem mednje, zalučal palico v vodo in sklenil, da me ne bodo več videle. Nihče ne bo bril norca iz mene, najmanj pa ta ribja svojat, ki je že itak čisto okužena."

"Kaj pa čevlji?" so hoteli vedeti poslušalci.

"Veste, skoraj novi so bili. Sin mi jih je pustil, ko se je lansko poletje vračal v Nemčijo. Tako rad sem jih nosil."

"Martin ti bo svoje posodil, da ne boš bos tacial domov," je dejal Jur, ko je gledal Martina, ki je bil za dobro glavo večji od Freda. "Seveda bom, če mu bodo le prav," je rekel Martin in hitel bristi mize.

Izpili so do zadnje kaplje vse, kar je bilo na mizi. Nihče ni več naročil, kar je pomenilo, da se bo treba posloviti. "Jutri pa le pridi povedat, kako te je babnica sprejela, ko si prišel domov brez ščuke in še bos povrhu."

Veselih obrazov in s smehom na ustih so se razšli. Le Fredu ni bilo do smeha. Palico je pustil v kotu, se poslovil in odšel v noč. "Prekleta reč," si je godel, "kdo bi si mislil, da me bodo tako zdelale, ribe so skoraj tako premetene in hudobne kot ženske, pa saj ni čudno, so pač ženskega rodu." Zažvižgal si je sprva tiho, nato vedno glasneje, ko se je bos vračal domov.

I. K.

Že doma

Krepko nadevan možakar sili na cesti v mimoidoče dekline in to mu eno primaže.

"O, hudiča, kaj sem že doma?" se začudi.

Tajniška

"Dobila sem povišico!" zažari tajnica, ko prifrli iz šefove sobe.

"To mi pa morate razložiti, kako vam je uspelo," je poprosi za nasvet kolega.

"Seveda lahko, toda vam to ne bo koristilo."

Avtomobilska

Pri generalnem zazvoni telefon in razburjen glas vpraša: "Ali je res, da ste pred kratkim pri vas uspeli napraviti avto v rekordnih 2 minutah in 8 sekundah?"

"Da, res je tako!" odvrne samozavestno generalni.

"Potem vse kaže, da sem jaz kupil prav to vozilo!"

Pri svetem Petru

"Šentjuran, kaj pa so bile tvoje zadnje besede?"

"No, pa pelji še ti malo, žena!"

Navodilo dopisovalcem

V uredništvu resno računamo, da se nam boste bralci s svojimi mnenji, kritikami ali nasveti pomagali sooblikovati naš časopis. Vaših pisem si seveda želimo čim več, da pa z njimi ne bi imeli preveč težav, vas vljudo prosimo, da jih napišete s strojem. Pisma naj bi praviloma ne bila daljša od polovice strani (15 vrstic), kajti sicer jih bomo prisiljeni krajšati. Ob naslovu avtorja po možnosti navedite tudi telefonsko številko, da vas bomo v uredništvu lahko poklicali, če nam kaj ne bo dovolj jasno. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavljali!

Aforizmi

Nobena druga stvar na svetu me ne prevzame tako kot delo: cele ure lahko sedim in ga opazujem.

J. K. Jerome

Neprestano govoriti in ničesar povedati, je bila od nekdaj največja odlika govornikov.

Platon

Kritizirati - pomeni dokazati avtorju, da ne dela tako, kot bi delal jaz, če bi znal.

K. Čapek

Razlogi za ponovno uvedbo kamenjanja kot obliko smrtne kazni so:

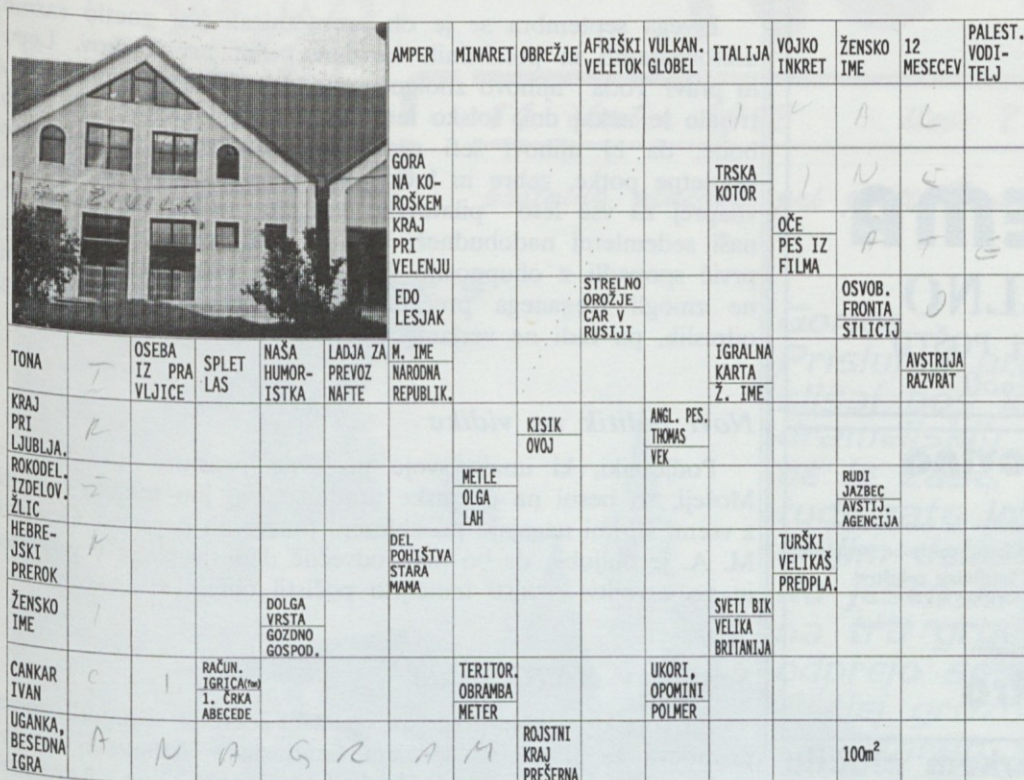
- je okolju prijazno
- nudi zaposlitev in razgibavanje
- od gledalcev pobereš vstopnino in obogatiš
- primerno je za kaznovanje onesnaževalcev okolja
- omogoča obujanje spominov na prazgodovino
- orožje se vrača in je neuničljivo

Osem najboljših razlogov - spodbud, da operete avto:

- ko nekdo napiše na zadnjo šipo "Operi me!"
- ko ptice ne preletavajo več vašega avta.
- "Si ga prebarval ali pa je rumen od cvetnega prahu?"
- ko nihče več ne parkira poleg vašega avta.
- ko prijatelji predlagajo, da bi se raje peljali s svojim avtom
- kadar vas sopotnik vpraša, kaj tako smrdi
- če si nenehno čistite očala, pa še vedno ne vidite na cesto
- ko vas vaš najstnik sploh ne prosi več, da bi mu posodili avto

Prevod:
Mateja Obrez

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 6

Nagrade za 5. nagradno križanko podeljuje RTG Tratna, nagrajenci pa so:

Martin Ozis, Dobropolje 22b, dobi 6 krapov

Boris Čujež, Tratna 43b, in

Sebi Zidanšek iz Šentjurja, Zidanškova 24, dobila po tri dnevne ribolovne karte.

Nagrade dobila na upravi RTG Tratna.

Nagrade za 6. nagradno križanko podeljuje trgovina

"AMON ŽIVILA"!

Domače pogruntavščine

Raje lovimo črnograditelje, kot - izdajamo gradbena dovoljenja!

Gospod inšpektor, kako naj bo to črna gradnja, ko pa vidite, da je fasada čisto bela!

Če delaš na občini v višjem nadstropju, še ne pomeni, da si visoko izobražen!

Nič več ne bo tako, kot je bilo - razen Kučana!

Na celjskem Starem gradu igra Bermež Hermana,

v slovenskem parlamentu pa igra sam g. Herman!

Jelinčič: nisem bil v udbi - le opazoval sem jo od znotraj.

Zamenjam vse prijatelje za enega samega poštenega sovražnika.

Priporočam: na oltar domovine raje polagajte račune kot pa kolajne!

Kaj sporoča vojni Janez, - mir škoduje domovini danes.

Jože Mastnak

**Novo v
Šentjurju**

BALESTRA
trgovina in
RIBARNICA

Trubarjeva 17, Šentjur
(pri ind. trgovini ALPOS)

<i>Sardele</i>	185
<i>Lignji</i>	400
<i>Oslič file</i>	426
<i>Morski pes</i>	650
<i>Postrvi očiščene</i>	650

in še:

Razna vina

Školjke

Škampi

Olivno olje

Sladoled

VABLJENI!

NOVO

VABIMO VAS DA NAS OBIŠČETE!
TRGOVINA "PRI WIHARJU"
SELIČ LEON
ČESTITAMO OBČANOM ŠENTJURJA
ZA OBČINSKI PRAZNIK

NOVO

GROBELNO

Tratna 46 (pri POŠTI)
tel.: 065/741-550

Poleg bogate
ponudbe
vam nudimo
SVETOVANJE
in DOSTAVO
ter MONTAŽO
(ob doplačilu)
Možnost nakupa na
obročno plačilo
Ugodni pogoji!

Trgovina

POHIŠTVA
(spalnice, otroške in dnevne sobe,
kuhinje, jedilnice, predsobe, sedežnega
in drugega kosovnega pohištva)
NOTRANJE OPREME
(svetil, odev, postejnega perila,
oblačil in obutve)

Bistro

**Pri gotovinskem plačilu
do 35% popusta**

ANTON SELIČ

ELEKTRO IZVEDBENA OPRAVILA TRGOVSKA DEJAVNOST

ULICA II. BATALJONA 16 A, ŠENTJUR
TEL.: 063/741-513, FAX: 063/741-505, MOBILTEL: 0609 611-603

NUDIMO VAM:

- PROJEKTIRANJE ELEKTRO INSTALACIJ
- IZVEDBA VSEH INSTALACIJ
- IZVEDBA VSEH VRST RAZSVETLJAVE (KLASIČNA, HALOGEN)
- UREDITEV VSE POTREBNE DOKUMENTACIJE (EL. SOGLASJA...)
- MONTAŽA KLASIČNIH IN SATELITSKIH ANTENSKIH SISTEMOV
- MERITVE IN IZDAJA CERTIFIKATOV

ZAKAJ BI PO NEPOTREBNEM IZGUBLJALI ČAS IN DENAR,
ČE LAHKO VSE UREDITE NA ENEM MESTU IN TO
PO UGODNIH IN KONKURENČNIH CENAH!

CENJENE STRANKE, ČE SO VAM TI RAZLOGI DOVOLJ ZA VAŠO
ODLOČITEV, DA DELO ZAUPATE NAM, NAS PROSIM POKLIČITE!

HVALA!

Prometna varnost za tri dni

Prvega septembra se je ob prometnicah kar gnetlo raznih uniformiranih in polcivilnih varuhov naših prvošolčkov. Lepo in prav! Toda njihovo z dolgočasno dopoldansko sončenje bo trajalo le nekaj dni, šolsko leto pa je dolgo. Očitno bi bilo bolje, da bi njihovi šefi pravočasno poskrbeli za potrebne celoletne potke, zebre in lučke, kot pa da si prve šolske dni vnaprej za vse leto pilatovsko umijejo roke. Da pa bi se naši sedemletni nadobudneži šele na prvi šolski dan res šele prvič spopadli z obupnostjo šentjurskega prometa in bi sami ne zmogli tveganega prečkanja cest brez dvojnega varstva odraslih, pa tudi ne verjamemo.

Novi politik na vidiku

Podjetniki, ki imajo svoje poslovne prostore v Tržnici - Mošnji, so besni na občinske uradnike, saj jim menda le - ti z vsemi štirimi nagajajo pri zbiranju potrebnih papirjev. Gospod M. A. je obljubil, da bo prve odvečne denarje vložil v politiko in po osvojitvi oblasti temeljito počistil občinske pisarne.

Šentjur v NATO paktu

Za vojaške zadeve pristojen občinski sekretar si najodločneje prizadeva za skorajšnji sprejem Šentjurja v Atlantsko zvezo. Gre seveda le za armado bodoče mestne občine. Agresivni sosed, bodoči občini Dobje in Ponikva, imata namreč do centra ozemeljske pretenzije, in preden pričneta z etničnim čiščenjem, si je koristno zagotoviti pravega zaveznika.

Opravičilo Jurmesu

Opravičujemo se temu slovitemu "by passu", ker ga neopravičeno prepogosto medijsko promoviramo: podobno pozornost si namreč zasluži še pol ducata zasebnih podjetij, ki so zrastle na pogorišču KK -jeve Klavnice in služijo hitri preobrazbi družbenega premoženja. Zadnji dosežek na tem področju je na istem dvorišču udomaćena Kmetijska zadruga Jurček, ki pa, po imenu sodeč, cilja preko hišne ograde.

Šentjurske novice si nabirajo nasprotnike

Podobno kot pred časom Jurij oziroma Jurmes se je tokrat tudi Skupščina občine tik pred zdajci odpovedala sponzorstvu praznične številke našega časopisa. Očitno je, da nas oboji jemljejo resno. To pomeni, da nam bo spet porasla naklada.

Sodobna pravljica

Pride popotnik v mesto, kjer meščani pravkar vzneseno častijo enega izmed svojih zaslužnih mož.

"Kaj pa je storil ta gospod?" pobara najbližjega častilca.

"Kaj ne veste! Premagal je nevarnega večglavega družbenega zmaja in vsako od njegovih glav začaral v privatnega martinčka."

M.M